

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

Α
Ρ
Ι
Θ
Μ

105

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία καὶ ὁ Ἱερατ. Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Toledo, Ο.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
124 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Ten Cents a Copy
Vol. V. No. 105. — May 15, 1939.
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Ἐγκεκριμένα Σχολικὰ Βιβλία διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'. — Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπηρευμένη με 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιοῦντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Με γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπιτήδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆχθη ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, με 60 καλλιτεχνικάς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπιτήδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρους Β'. — Δευτέρα Ἐκδοσις 1939 Ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσματοῖον διὰ τὰ παιδιὰ μας. Με γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικὴν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἐξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ ἡ γ δ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ᾶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἐν βασικὸν διδάγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον με ὥρατα μεγάλα γράμματα, ὥραται εἰκὼνα ἐπιτήδες σχεδιασθείσας. καὶ εἰκόλον ποιημάτων ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἐκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνες. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

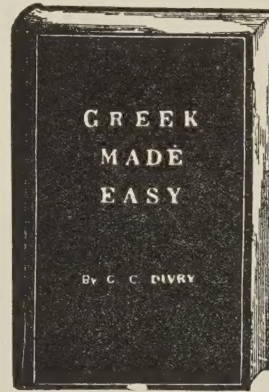
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΥΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην—οὔτε ἀρχαῖον, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥρατα γράμματα πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἀπλοῦν, λιαν διηγηματικὸν ὕφος τοῦ, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὅποια πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξῆχος ἀγαπῆτον εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιεχὶ ἡθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστον λέξεων, ἔθνικα ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάσκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ, με 60 ἀριστογραφικὰς εἰκόνες. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΥΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῆ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Με διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ῥέουσιν—οὔτε ἀρχαῖον, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, με τρόπον ποὺ ὁ μαθητὴς νὰ μανθάνῃ με εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνίηε εἰς τὴν ἐνδοξὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνικα ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ, με 110 ἀριστογραφικὰς εἰκόνες καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΥΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ Β'. — Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ἓνα κομψότον τόμον. 160 σελίδες με πολλὰς ἀριστογραφικὰς εἰκόνες, ποιήματα ἔθνικα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

*Ὅλα τὰ ἄνω βιβλία εἶνε ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Γράψατε εἰς τὰ Ἐκδοτ. Καταστήματα:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

GREEK MADE EASY

A SIMPLE UP-TO-DATE
MANUAL FOR SELF-
STUDY AND SCHOOL
INSTRUCTION.

Εἶνε ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἶνε εὐκολωτὴ—ἀπλὴ, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολώτερας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικὰ με τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

“GREEK MADE EASY” was written especially for the wives and children of Greek Americans wishing to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. It is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL—very EASY TO STUDY. Anyone can learn Greek with this unique Method. The pronunciation of Greek words is given in their English equivalents. The elements of Greek grammar are taught by simple words and phrases. The English meaning is given alongside every Greek word and sentence. The student begins from the most useful words and phrases of every day conversation and gradually advances to the harder and less useful elements of speech and grammar. Indeed, he begins to speak Greek from the very first lesson. — Price \$1.50.

Τιμᾶται \$1.50. Ζητήσατε τὴν ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα με τὸ ὄνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία ἀκατάλληλα. Γράψατε εἰς τοὺς ἐκδότας:

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 105.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΑΗΣ

15 ΜΑ-ΙΟΥ 1939

Ο "ΟΙΚΟΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ" ΕΝ ΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΕΚΘΕΣΕΙ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

ΔΕΝ ἦτο δυνατόν τὴν περιλάλητον "Εκθεσιν τῆς Νέας Υόρκης νὰ μὴ κοσμήσῃ καὶ ἰδιαιτέρος χάρος ἀφιερωμένος εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἀπόψεις τῆς ὡραίας αὐτῆς Παγκοσμίου κινήσεως, καὶ νὰ μὴ ἐκτελῶνται διάφοροι Ἱεραὶ Τελεταὶ κατὰ διαφόρους ἡμέρας ὡς μία ὑπόμνησις εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον ὅτι ἐν μέσῳ τῶν ἀφθόνων ὑλικῶν μέσων τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ὑλικῆς εὐδαιμονίας, πρέπει νὰ στρέφῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του πρὸς Ἐκεῖνον ἀκριβῶς ὁ Ὅποιος δίδει «πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον.»

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ καταβάλλεται ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ταύτῃ Ἐκθέσει καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκφωνουμένους κατ' αὐτὴν λόγους καὶ ὁμιλίας τονίζεται ὅτι μία καταπληκτικὴ πρόοδος ἔχει γίνεῖ εἰς ὅλα τὰ κράτη καὶ εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικῆς. Καὶ δὲν παύουν οἱ διάφοροι ρήτορες καὶ ὁμιληταὶ νὰ τονίζουν ὅτι «ὁ κόσμος τῆς αὔριον» θὰ ἀναπτύξῃ μεγαλειτέρας ἀκόμη ὑλικὰς προόδους, εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς. Οὐδεμία πρὸς τοῦτο ὑπάρχει ἀμφιβολία.

Καὶ ἐν μέσῳ τῶν πολυτελῶν ἐκείνων κτιριακῶν συγκροτημάτων, παραπλευρῶς ἀπὸ τὰ διάφορα μεγαλουργήματα τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς Μηχανικῆς, τῆς Χημείας καὶ τῶν εὐκολιῶν, ὑφύεται εἰς ὡραῖον κτίριον ὁ «Οἶκος τῆς Θρησκείας», τὸ «TEMPLE OF RELIGION», ὡς ἐν δ υ ν α τ ὀ ν σ ύ μ β ο λ ο ν ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριον οὐδόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ ὄντως θαυμάσια ἀποτελέσματα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς σήμερον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς αὔριον, ἐὰν πρωτίστως δὲν ἀναπτύξῃ καὶ τὴν Θρησκείαν του, ἡ ὁποία Θρησκεία οὐδὲν ἄλλο ἐκδηλώνει παρὰ τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ.

Αἱ χιλιάδες χιλιάδων ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι θὰ ἐπισκέπτονται καθ' ἡμέραν τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν θὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἀντλήσουν τὸ θετικώτερον διδάγμα ὅτι πραγματικὸς πολιτισμὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοηθῇ χωρὶς θρησκείαν διότι αἱ ἀληθινὰ ἐπιστῆ-

μαι καὶ αἱ τέχναι τότε μόνον προάγονται, τότε μόνον ἐδραιοῦνται, τότε μόνον εἶναι ἐξυπηρετικαὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν διέπωνται ἀπὸ τὴν Θρησκείαν.

Οἱ ἐξαιρετικῶς διακριθέντες παλαιότεροι ἢ σύγχρονοι ἐπιστήμονες, ἀστρονόμοι, μαθηματικοί, μηχανικοί, γεωπόνοι, στρατιωτικοί, ἔμποροι, καλλιτέχναι καὶ ἄλλοι μύσται ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν ἐθεώρουν καὶ θεωροῦν ὡς καθήκον ἐπιβεβλημένον τὸ θρησκεύειν. Διότι ἡ Θρησκεία δὲν εἶνε πολυτέλεια, ἀλλὰ ὑψίστη ἀνάγκη. Εἶνε μέρος τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ὄχι ἐφορτάσιμος περιβολή.

Μόνον τοιαύτην διδασκαλίαν θετικὴν καὶ ὡραίαν, μόνον τοιαύτας ἀπόψεις, μόνον τοιοῦτον συμβολισμόν ἔχει καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ περιλαλήτου χώρου τῆς περιφήμου Ἐκθέσεως ὁ «Οἶκος Θρησκείας» ὁ ὅποιος ὑφύεται ἐκεῖ, διδάσκων ὅτι τὰ πάντα θὰ ἔλθουν καὶ θὰ παρέλθουν καὶ μόνῃ ἡ καλωσύνη καὶ ἡ πίστις θὰ μένουν αἰώνιοι, διότι αὐτῶν «οὐκ ἔστι ὄριον».

Τὰ ὑψηλὰ οἰκοδομήματα, τὰ μεγάλα ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα, αἱ πολύπλοκοι μηχαναὶ οὐδεμίαν θὰ ἔχουν σημασίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς σήμερον καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς αὔριον, ἐὰν οὗτος δὲν στηρίξῃ αὐτὰ ἐπὶ τῆς Θρησκείας καὶ ἐὰν κάθε πρᾶξιν καὶ κίνησιν καὶ σκέψιν αὐτοῦ δὲν διέπῃ ἡ Θρησκεία. Διότι οὔτε ἡ Μηχανικὴ, οὔτε ὁ ἠλεκτρισμὸς, οὔτε αἱ τέχναι, οὔτε αἱ ἐπιστῆμαι δύνανται παρ' ὅλας τὰς προόδους των, νὰ ἐξασφαλίσουν ἔστω καὶ πολλοστημόριον εὐτυχίας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν παραπαίουσαν ἐν μέσῳ ὀδυνηρῶν περιπετειῶν.

Εἶνε πολὺ χαρακτηριστικὴ μία πελωρία εἰκὼν, ἔργον μεγάλου καλλιτέχνου: Παρουσιάζει μὲ μορφήν ἱλαρὰν καὶ σταθεράν, μὲ πρόσωπον ἀμετάβλητον, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ μικροῦ ὑψώματος. Γύρω καὶ κάτωθεν Αὐτοῦ ἐμφανίζονται ἄπειρα πλήθη τῶν ὁποίων τὰ θλιβερὰ πρόσωπα ὁλοὲν ἐναλλάσσονται πονεμένα, κουρασμένα, παλαιόντα, διαρκῶς μεταβαλλόμενα καὶ μὴ γνωρίζοντα ποῖον ἀκριβῶς δρό-

ΑΠΟ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ

(Κατὰ τὸν Κυβερνήτην τῆς Καλιφορνίας Hon. Olson)

«Οἱ Ἕλληνες καθιέρωσαν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν τόσον πολὺ εἰς τὸ νὰ φέρουν εἰς στενὴν ἐπαφὴν τοὺς λαοὺς τῶν νεωτέρων χρόνων, ἀκριβῶς ὡς εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ἐνήσκησαν τόσην μεγάλην ἐπιρροὴν διὰ τὴν ἐνοποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

«Οἱ Ἕλληνες ὑψωσαν τὴν ζωγραφικὴν, τὴν γλυπτικὴν καὶ τὰς κεραμικὰς τέχνας εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν σημεῖον, ὥστε οἱ καλλιτέχναι τῶν ὑπέροφων τὰ δυνάμει τῶν ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν πρὸ εἴκοσι ἔξ καὶ πλέον ἐκατοντάδων ἐτῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀπαράμιλλα μέχρι σήμερον.

«Οἱ Ἕλληνες ὠκοδόμησαν ναοὺς καὶ δημόσια κτίρια, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ὡραιότητος γραμμῆς καὶ συμμετρίας μεγάλως ἐπηρέασαν ὅλα τὰ συστήματα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἰς τοὺς μετέπειτα αἰῶνας.

«Οἱ Ἕλληνες παρήγαγον ποιητάς, συγγραφεῖς, διδασκάλους καὶ φιλοσόφους, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν ἔργων των πραγματικῶς φέρουν τὸν πέμπτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα πλησιέστερον πρὸς ἡμᾶς σήμερον ἀπὸ ὅτι εἶνε ὁ πέμπτος, ὁ δέκατος ἢ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ δέκατος πέμπτος αἰὼν τῆς Χριστιανικῆς ἐποχῆς.

«Οἱ Ἕλληνες ἐδίδαξαν τὸν νεανικὸν τότε κόσμον ὅτι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ἠδύνατο νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀρετὴν, τὴν ἀλήθειαν, τὸ κάλλος, καὶ τὴν τιμότητα διὰ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸν ἄλλον κόσμον. Καὶ ἐφθασαν εἰς τοιοῦτον ὑψηλὸν σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὅλος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος καὶ τῆς σήμερον ἀκόμη δὲν ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ.»

μον νὰ πάρουν καὶ ποῦ νὰ καταφύγουν ἐν μέσῳ τῆς ἠθικῆς κοπώσεώς των. Κάτωθεν τῆς εἰκόνης ἀναγράφονται αἱ λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἐρμηνεύουν καὶ τὸ ἄλλως αὐτεξήγητον νόημα τοῦ ὡραίου ἔργου:—«Ἐνας ἀναλλοίωτος Χριστὸς δι' ἓνα διαρκῶς μεταβαλλόμενον κόσμον.»

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς σπουδαιοτάτης Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῆς μεγάλης αὐτῆς πόλεως, τῆς Νέας Ὑόρκης, εὐχόμεθα νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑψίστην ἐκείνην ἀποστολὴν του διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἐστήθη ἐκεῖ. Τὰ ἄπειρα πλήθη, κάθε θρησκείας καὶ κάθε δόγματος, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπισκεφθῶν αὐτὸν διαρκούσης τῆς Ἐκθέσεως ἄς ἀποκομίσουν τὸ θετικώτερον διδάγμα, ὅτι: καμμία μηχανικὴ πρόοδος, καμμία μηχανικὴ ἐπιστήμη, κανεὶς πολιτισμὸς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σταθῇ καὶ νὰ «φέρῃ καρπὸν» (Ἰωάννης 15, 16) ἐὰν δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀμωμήτου Θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ κόσμῳ τῆς σήμερον καὶ ὁ «κόσμος τῆς αὔριον» μόνον ἐπὶ τῆς θρησκείας δέον νὰ βασισθῇ. Διότι χωρὶς Θρησκείαν ἢ εὐδαιμονία δὲν εἶνε δυνατόν νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν κοσμικῶν ἀγαθῶν.

Ἰωάννου Γ. Παναγιωτίδου
Καθηγητοῦ τῆς
Θεολογ. Ἀκαδημίας Χάλκης

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

Καὶ ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ἐδάφους ἐκαλλιεργήθησαν καὶ καλλιεργοῦνται δεισιδαιμονίαι καὶ διαπράττονται ἄρκεται καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι θίγουν τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα. Σκανδαλίζουν πολλοὺς καὶ δίδουν εἰς ἄλλους ἐπιχειρήματα ἐναντίον τῆς θρησκείας.

Ἄλλ' ἡ κατάχρησις δὲν δικαιολογεῖ τὴν κατάργησιν καὶ τῆς καλῆς χρήσεως. Ἄλλως, θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ ἡ Νομικὴ διότι ὑπάρχουν δικηγόροι ἀπρόσεκτοι· θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ ὁ ἀτμός, ὁ ἠλεκτρισμός, ἡ πυρῖτις διότι γίνονται καὶ ὄργανα καταστροφῆς· θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθῇ καὶ ἡ ἱατρικὴ διότι ὑπάρχουν καὶ ἱατροὶ μὲ πνεῦμα ἀνεπιστήμονος.

Εἰς τὸν ἴδιον παραλογισμὸν περιπίπτουν καὶ ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς θρησκείας, ἐν δυνάμει τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν ἐκμεταλλεύσεων, αἱ ὁποῖαι διαπράττονται ὑπὸ ἀναξίων καὶ ἀσυνειδήτων λειτουργῶν αὐτῆς καὶ ἐν δυνάμει τῶν δεισιδαιμονιῶν, τὰς ὁποίας υἱοθετοῦν μερικοὶ ὁπαδοὶ αὐτῆς!

Κάθε κατάχρησις καὶ ἐκμετάλλευσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, καθὼς καὶ κάθε θρησκευτικὴ πρόληψις καὶ δεισιδαιμονία ὡς πηγὴν αὐτῶν ἔχουν τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἰδιωτέλειαν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὄχι τὴν ἀγνὴν καὶ πνευματικὴν θρησκείαν!

Ἡ θρησκεία εἶνε βοηθὸς καὶ ὁδηγὸς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ εἰς τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κακοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἶνε ἐλεύθερος νὰ συμμορφωθῇ ἢ νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας. Ὅσῳς λοιπὸν πράττει τὸ κακὸν ὑπὸ οἰανδήποτε μορφῇ, τὸ πράττει οὐχὶ συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς θρησκείας, ἀλλ' ἀντιθέτως παραβιάζων καὶ ποδοπατῶν αὐτάς.

Ἐπομένως τὴν αἰτίαν τῶν θρησκευτικῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ καταχρήσεων καὶ προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, ἂν θέλωμεν νὰ εἴμεθα δίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι, πρέπει νὰ τὴν ἀναζητήσωμεν οὐχὶ εἰς τὴν Θρησκείαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, ἀνοησίαν καὶ συμφεροντολογίαν.

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιοδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομὴ σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσῃτε νὰ ἀνανεώσῃτε τὴν συνδρομὴν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ, ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ἡ Γενέθλιος Ἡμέρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἥτοι 33 μ. Χ., ὅτε οἱ πρῶτοι Μαθηταὶ καὶ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, διὰ τῆς καθόδου ἐπ' αὐτῶν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἤρυναν τὰ ὅρια τοῦ Χριστιανισμοῦ καί, διὰ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῶν χιλιάδων ψυχῶν, ἐπηξάν μίαν μεγάλην Κοινότητα.

Ἡ πρώτη ὄθεν χριστιανικὴ Κοινότης εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἦτο ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν Ἀποστόλων Ἰακώβου, Πέτρου καὶ Ἰωάννου, ἰδιαιτάτα δὲ τοῦ πρώτου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἠΰξανον ταχύτατα ἰδίως ἐξ Ἰουδαίων τῆς Διασπορᾶς, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἐξέλεξαν ἑπτὰ Διακόνους συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου διὰ νὰ ἐπιδοθῶν αὐτοὶ συστηματικώτερον εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν ταχυτέραν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ συνετέλεσε πολὺ ὁ πρῶν διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ Σαῦλος, ὁ μετέπειτα Ἀπόστολος Παῦλος, τοῦ ὁποῦν αἱ ἀποστολικά περιοδεῖαι ἤρυναν τὰ ὅρια τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἀπὸ τὴν Παλαιστίνην ὁ Χριστιανισμὸς διὰ τοῦ Παύλου εἰσέρχεται εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ πρωτίστως εἰς Ἑλλάδα, ὅπου πλείστα Ἐκκλησίαι ἐπαγιάθησαν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἡ πῶσις ἐπὶ πλέον τῆς Ἱερουσαλὴμ τῷ 71 μ. Χ. εἴχε, μεταξὺ ἄλλων, ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τὸν Ἰουδαϊσμόν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς συνειδήσεως μιᾶς παγκοσμίου ἀποστολῆς. Ἐκτοτε ὁ Χριστιανισμὸς ἤρχισε νὰ διαδίδηται ταχύτερον.

Ἀλλὰ τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος ὠνόμασε τὴν Θρησκείαν τοῦ Ἰησοῦ ὡς « Π α ρ ὶ ν ο ν Θ ρ η σ κ ε ῖ α ν ». Τὴν προδιέγραψε καὶ τὴν κατεδίωξεν. Ὁ Διοκλητιανὸς διὰ τῶν κατ' ἐπανάληψιν διαταγμάτων του προσεπάθησε νὰ καταπνίξῃ τὸν Χριστιανισμόν εἰς ὅλον τὸ Ρωμαϊκὸν Κράτος του διατάξας μάλιστα καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν Χριστιανῶν καὶ διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦσαν Χριστιανοί.

Ἀλλ' οἱ Ὁμολογηταὶ καὶ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξακολουθοῦν καὶ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου των ἀκόμη νὰ διδάσκουν καὶ νὰ κηρύττουν. Ἡ ἀνάβασις ὁμοῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρώμης τοῦ Κωνσταντίνου ἔσωσε τὸν Χριστιανισμόν ἀπὸ τὰ μαρτύριά του. Εἰς τὸ ἐξῆς ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ ἀπὸ διωγμοὺς ἐξωτερικοὺς.

Ἀλλ' αἱ ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλῖαι, αἱ αἰρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, ὁ Μοντανισμὸς, ὁ Ἀρειανισμὸς, ὁ Ἀντιτριαδισμὸς, ὁ Μονοφυσιτισμὸς καὶ τόσαι ἄλλαι ἀντιχριστιανικαὶ διδασκαλῖαι ἐπολέμησαν τόσον πολὺ τὴν χριστιανικὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, ὥστε πολὺ περισσότερον παρ' ὅ,τι οἱ ἐξωτερικοὶ διωγμοί.

Χάρις ὁμοῦ εἰς τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους ὅπου ἐξετίθετο ἡ Ἀληθὴς Διδασκαλία, ἡ Ὁρθοδοξία π ε ρ ι ε φ ρ ο υ ρ ῆ θ η. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας Ἀθανάσιος, Κύριλλος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Χρυσόστομος διὰ τοῦ λόγου των καὶ τῶν σοφῶν συγγραμμάτων των διεφύλαξαν τὸ γνήσιον Ὁρθόδοξον πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας ἀποδείξαντες τὰς βλαστημίας τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν Δύσιν ἐν τούτοις ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ταύ-

τοχρόνως δύναμις, ἡ ἄλλοτε εἰς χεῖρας τῶν ἐπισήμων τῆς Ρώμης, ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ περιέχεται εἰς χεῖρας τῶν Χριστιανῶν Ἐπισκόπων. Αἱ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι τῆς Δύσεως, τὰ σχίσματα, αἱ ἔριδες, ἡ ὀλίγον κατ' ὀλίγον σύγκέντρωσις τῶν πρὸς Δυσμὰς Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν ἔδραν, ἡ νόθευσις τῆς ἀρχικῆς ἀγνῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἄλλοι λόγοι ἤρχισαν νὰ χαλαρώνουν ἡδὴ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἐνιαίας ἕως τότε καὶ ἀδιαρρέτου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἕως ὅτου τὸν Ἰούλιον τοῦ 1054 ἐπῆλθεν ὁ πλήρης χωρισμὸς εἰς δύο, εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν (λεγομένην καὶ Παπικὴν ἢ Λατινικὴν ἢ Λατινικὴν) καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν τὴν γνωστὴν ὡς «Μία Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία».

Ἀργότερον, περὶ τὸ 1550, ἀπὸ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν, λόγῳ κυρίως τῶν ἀβλεψιῶν αὐτῆς, διαμαρτυρηθὲν ἀπεσπάρθη μέγα μέρος αὐτῆς καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπετέλεσε τὴν γνωστὴν ὡς Διαμαρτυρομένην Ἐκκλησίαν καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀπεσπάρθησαν ἄλλαι ἀργότερον πολλαί, γνωσταὶ συνολικῶς ὡς «πρωτεσταντικαὶ ἀποχωρήσεις».

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐτήρησε καὶ ἐξακολουθεῖ τηροῦσα ἀνόθευτον τὴν τάξιν τῶν Μυστηρίων, ἐκράτησε τὸ πνεῦμα τῶν 7 Οἰκουμενικῶν καὶ ἄλλων Συνόδων, ἡρμήνευσεν ὡς ἔπρεπε τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, διετήρησε τὴν ἱερὰν παράδοσιν καὶ ἐν γένει ἐδίδαξε καὶ διδάσκει μόνον ὅ,τι πάντοτε καὶ πανταχοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεῦθη, χωρὶς νὰ νοθεύῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἔχουσιν ὡς κέντρον τῆς τῶ Φανάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου διαμένει ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βενιαμὴν ὁ Α' ὡς Ἀνωτάτη Κορυφὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, εὐρίσκονται δογματικῶς ἠνωμένοι, ἐπὶ πλέον, αἱ ἐξῆς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι:—Τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας, τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, Σερβίας, Ρουμανίας, αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι Κύπρου, Ἑλλάδος, Πολωνίας, Γεωργίας, (Ἰθρίας), αἱ αυτόνομοι Ἐκκλησίαι Σινᾶ, Φιλανδίας, Ἑσθονίας, Τσεχοσλοβακίας, Λαθβίας, Λιθουανίας.

Ὁρθόδοξοι ὑπάρχουν εἰς Εὐρώπην ὑπὸ δύο Ἐξαρχίας (Θνατείρων) καὶ τὴν τοῦ Εὐλογίου ἐν Παρισίοις. Ἐπίσης ὑπάρχουν αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Ἀλβανίας, ἡ Μητρόπολις Αὐστραλίας καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς.

Γ. Π.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ἀντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρηγητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἄμοιβῇ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Ε Π Ι Κ Α Ι Ρ Α

Η Μ Α Ν Ν Α

Θέλεις νὰ βοῆς τὴν ψυχὴ πὺν γέννησε κι' ἐτροφοδότησε κάθε ἔμορφο καὶ καλὸ; Τὴν ψυχὴ πὺν ἔμεινε ἀνγὴ, ἀνόθευτῃ, τὴ ψυχὴ πὺν κλείνει μέσα τῆς πατρίδος μας τὴ ψυχὴ; Ξεπέρασε τοὺς διαβάτες πὺν συναντᾷς. Κλείσε τ' αὐτιά σου στὰ γέλια καὶ τὰ τραγούδια τῆς νεότητος — οἱ κτρες προσπάθειες γιὰ νὰ διώξῃ τὲς σκοτεινὲς σκέψεις πὺν τὴν τυραννοῦν. Στρέψε ἀκόμα τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τὴ μοιρολατρεία, πὺν ὅχι μόνον γέρικα μὰ καὶ ἀντρεωμένα κορμὰ κρατεῖ καρφωμένα στὴν καθέκλα τοῦ καφενείου. Προχώρησε· στὸ βάθρο ἀπὸ τοῦ σπιτιοῦ, ἐκεῖ πὺν δὲν φτάνει καλὰ-καλὰ ὁ ἥλιος τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἡμέρας, θὰ τὴν ἀντικρύσῃς τὴ «μάννα».

Χαροκαμμένη, μαυρομαντηλοῦσα, καρτερικὴ ἰέρεια κρατεῖ ἄσβεστη ἱερὴ κάποια φλόγα: ἀναμνήσεις, πόθους, ἐλπίδες, καὶμοὺς. "Ὅχι" ἡ «μητέρα», ἡ «μάννα» δὲν ἐγνώρισε δικαιώματα. Εἶχε πάντα χρέη καὶ τὰ ξεπλήρωσε ὅλα ἀντλώντας ἀπὸ τὸν ἀνεξάντλητο τῆς καρδιάς τῆς θησαυρό.

"Ἄν ρωτήσετε θὰ ἀκούσετε πὺς ὅλες οἱ «μάννες» ἔχουν τὴν ἴδια σχεδὸν ἱστορία. Παντρεύτηκαν νέες, προτοῦ γεντοῦν τῆς νεότητος τὶς χαρὲς· προτοῦ νὰ νοιώσουν τὴ γλῶσσα τῆς λευτεριάς μπῆκαν στὰ βάσανα. "Ἐζησαν ἀπόκοσμες. Γι' αὐτὲς κόσμος τὸ σπῆν γλέντι τους, χαρὰ τους ἡ δουλειά. Κι' ἀπάνω ἀπ' ὅλα ὁ νοικοκύρης, ὁ ἀφέντης τους· μὲ τὶς ἱδιοτροπίες του, μὲ τὶς ἀσωτείες του πολλὰς φορὲς καὶ τὰ παραστρατήματά του. "Ἡ «μάννα» πέτρα τῆς ὑπομονῆς. Κράτησε πάντα γιὰ τὸν ἑαυτὸ τῆς ὅλα τὰ φαρμάκια κι' ἔμαθε νὰ σκορπᾷ στοὺς ἄλλους ἀλύπητα τὴν ἀγάπη τῆς—λάδι εἰρηνικὸ στὸ κύμα τῆς διχόνοιας.

"Ἀπ' τὴν ἡμέρα πὺν γέννησε παιδιὰ ἔγιναν αὐτὰ σκοπὸς τῆς ζωῆς τῆς. Τ' ἀνάθρεψε μὲ πόνο καὶ μὲ στερήσεις ἀνιστόρητες. Στὶς περὶ σκοτεινὲς μέρες τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀρρώστειας ἦταν γι' αὐτὰ βάλαμο καὶ γιατρικό, ἥλιος ζωοδότης ἡ στοργὴ τῆς, ἡ ἀγάπη τῆς. Πόσες φορὲς ἡ ἀνγὴ τὴν ἦρε ἀγρυπνὴ στὸ προσκεφάλι τοῦ ἀρρώστου παιδιοῦ τῆς! Τὰ βάσανά τῆς καὶ τοὺς πόνοους τῆς ἄς μαρτυρήσῃ ἡ Παρθένα Παναγία πὺν τὴν εἶδε φορὲς καὶ φορὲς γονατισμένη μπροστὰ στὴν εἰκόνα τῆς νὰ ζητᾷ ἔλεος. Μὰ τοὺς ἀλάλητους στεναγμούς τῆς, τοὺς μυστικούς τῆς παραγμούς μπροστὰ στὸ θάνατο ποῖς θὰ μεταπῇ;

Αὐτὴν πὺν ξέχασαν οἱ χαρὲς τῆς ζωῆς, τὴν θυμῆθηκε, πολλὰς φορὲς ἴσως ὁ χάρος. Κάποτε γιὰ νὰ τῆς ἀρπάξῃ ἀσπλαγχνὰ τὸ σπλάγγνο τῆς. Μὰ ὅχι σπάνια γιὰ νὰ τὴν ἀφήσῃ χήρα ἀπροστάτευτῃ, μοναχῇ, μὲ μόνῃ συντροφιά ἀνήλικα ὄρφανὰ.

—Εἶχαμε θάψῃ τὸν μακαρίτη· διηγόταν κάποια μάννα. Τὸ βράδυ ἀργὰ σὰν στοχάστηκα τὰ πουλάκια μου τ' ἀνήλικα ἀραδιασμένα κατὰ γῆς στὰ στρωματάκια τους, πὺν γέμζαν ὅλη τὴν κάμαρα, θυθισμένα στὸν ἀμέριμον ὕπνο, ἀνύπνοτα γιὰ τὴν συμφορὰ πὺν μᾶς πλάκωσε, μοῦ ἦρθε νὰ χάσω τὸ νοῦ μου. Τί θὰ γινόμεν ἀδύνατῃ γυναῖκα μὲ τόσα παιδιὰ! Καὶ ὅμως... Δόξα νάχῃ... Δὲν ἀφήνει κανέναν... Εἶπε κι' ἔβαλε τὸ μαντῆλι στὰ μάτια τῆς.

Πάλεψε, ἀγωνίστηκε ἡ μάννα γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς. Κά-

ποτε σὰν εἶδε κι' ἀπόειδε πὺς ἦταν ἄκαρποι οἱ ἀγῶνές τῆς, δὲν δίστασε νὰ βάλλῃ στὸ λαιμό τῆς δεύτερο ζυγὸ, μὲ τὴν παρήγορην ἐλπίδα πὺς μπορούσε νὰ δώσῃ στὰ παιδιὰ τῆς δεύτερο πατέρα. Παντρεύτηκε ξανά. "Ἀλλοίμονο ὅμως γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ Γολγοθᾶ τῆς, βλέποντας, πὺς ἕνας ξένος λίγο μπορούσε νὰ πονῇ τὸ σπλάγγνο τῆς. Δὲν εἶπε τίποτε. Σκέφτηκε πὺς ἀπὸ τὰ ἴδια τῆς τὰ χέρια καὶ τὸ ξερὸ ψωμὶ θάταν γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς πὺν γλῶσσά κι' ἔκλαψε... ἔκλαψε πολὺ. Τὰ δάκρυά τῆς μάρτυρες ἄφρονι τοῦ ἀνείπωτου πόνου τῆς ἔβρεξαν τ' ἀδράχτι τῆς καὶ τὴ σάϊτα τ' ἀργαλιοῦ, πότισαν τὸ νεοσκαλισμένο χῶμα καὶ ράντισαν τὰ χερόβολα πὺν ἔδενε ὑπομονητικὰ στὴ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ. Σὲ δρόμους ἐξοχικοὺς διαβάτες πόσες φορὲς ἀπάντησαν τὴ «μάννα» μὲ τὸ καλὰ στὸ χέρι καὶ μὲ τὰ μάτια ἀπ' τὸ κλάμα κόκκινα! "Ἐκενὴρ διάστηκε νὰ τὰ σφουγγίσῃ, μὰ προδίδαν ἀκόμα τὴν ἐσωτερικὴ τῆς ταραχὴ.

Τὸ χρόνια πέρασαν. Μαζύ τους κι' οἱ πόνοι κι' οἱ φροντίδες τῆς ἀνατροφῆς. "Ὅ,τι ἀφῆκαν εἶναι θαθεῖς ρυτίδες στὸ πρόσωπο κι' ἀκόμα πὺς θαθεῖς μαχαιριὲς στὴν καρδιά. Τώρα ἐκεῖ, πὺν ἄλλοτε ὁ τόπος ἦταν ἀνάστατος ἀπὸ παιδικὰ κλάματα καὶ γέλια, ἀπὸ τρεχάματα, παιχνίδια καὶ φωνές, βασιλεύει ἡσυχία, γαλήνη. "Ἡ γαλήνη ὕστερα ἀπὸ μιὰ πολὺχρονη τρικυμία ἀπλώνεται καὶ στῆς μάννας τὸ πρόσωπο. "Ὅχι ὅμως πάντα καὶ στὴν ψυχὴ. Συχνὰ μιὰ σκέψη τὴν ταράσσει. "Ὅταν ξεκινᾷ μόνῃ γιὰ τὴν ἐκκλησία κάθε Κυριακὴ, θυμᾶται πὺς ἄλλοτε πήγαινε κρατώντας τὰ παιδιὰ τῆς. Σὰν κάθεται τὸ μεσημέρι νὰ φάγῃ καταμόναχῃ, θυμᾶται πὺς ἄλλοτε τὸ τραπέζι γέμιζε ἕνα γύρω. Θυμᾶται... κι' ὁ νοῦς τῆς τρέχει στὴ ξενιτιά. Τὰ παιδιὰ τῆς, πὺν σπατάλησε τὴν ἀγάπη τῆς γιὰ νὰ δώσῃ τὴ χαρὰ, πὺν ξώδεψε τὴ ζωὴ τῆς γιὰ νὰ τὰ μεγαλώσῃ, τώρα τὰ χαίρονται παλλακάρια τὰ ἄχαρὰ ξένα. Μόνῃ παρηγοριὰ γιὰ τὴ μάννα εἶναι τὸ γράμμα· κι' ἄς μὴν ξέρει νὰ τὸ διαβάσῃ τὶς περισσότερες φορὲς. Αὐτὸ τὸ διπλωμένο χαρτί, πὺν ἔρχεται ἀπὸ τὸ ξενιτεμένο παιδί, λέγει πολλὰ στὴ μητρικὴ καρδιά· χύνει λάδι στὴν τρεμάμενη καντῆλα τῆς ζωῆς τῆς καὶ τροφοδοτεῖ τὴν ἐλπίδα, πὺς, ὅπου καὶ νᾶναι, θάρρη ἡ εὐλογημένη μέρα τοῦ γυρισμοῦ.

—Γράψε, παιδί μου μοῦ ἔλεγε δακρυσμένη μιὰ μάννα, πὺν ἤθελε νὰ τῆς γράψω γράμμα γιὰ τὸν ξενιτεμένο τῆς γυιό. Γράψε πὺς γέρασα πειὰ καὶ δὲν ζῶ παρὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ν' ἀξιώθῃ νὰ τὸν ξαναδῶ καὶ νὰ τὸν καμαρώσω γαμπρὸ στὸ πλάϊ καμμιᾶς ὁμορφῆς ἐλληνοπούλας. Τότε πιά θὰ σφαλῶ εὐχαριστημένη τὰ μάτια μου· γράψε, παιδί μου, ξέρεις ἐσύ.

Καμμένη μάννα! "Ὅ,τι καὶ νὰ γράψω θᾶναι λίγο γιὰ νὰ παραστήσω τὴν θέρη τῆς καρδιάς σου. Ποιὰ λόγια, ποιὰ νοήματα, θὰ χωρέσουν τὴν ἄβυσσο τῆς ἀγάπης σου καὶ τῆς στοργῆς σου τὸν ὠκεανό; Ποιὸς θὰ ζωγραφίσῃ τὸ κατερὸ σου δάκρυ—ἀγίασμα τῆς μαρτυρικῆς σου ψυχῆς—ἀπάνω στὸ ἄψυχο χαρτί;

Δ. ΦΡΑΓΚΟΣ

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Πᾶσα αἰτήσις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποῦνδὴποτε καὶ ἂν προσέρχεται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαριῶν δι' ἑν ἔτος, προπληρωμένων.

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΗΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Δέν είναι καθόλου ώραϊον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρchiσε, τώρα τελευταίως, νὰ γίνεται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Memorial ἢ Decoration Day εἰς μερικὰς Κοινότητες, εὐτυχῶς ὀλίγας· τοῦ νὰ πηγαίνουν δηλαδὴ, ὁμαδικῶς διάφοροι οἰκογενεῖαι ἢ φίλοι εἰς τὰ νεκροταφεῖα μεταφέροντες μαζύ των τὰ φαιγὰ καὶ τὰ ποτὰ των καὶ ἀρχίζοντες ἐκεῖ μίαν «φιλικὴν» ὁμιλίαν κάθε ἄλλο παρὰ ἔχουσιν σχέσιν μὲ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐπῆγον ἐκεῖ.

Τὰ νεκροταφεῖα εἶναι τόποι ἱεροί, τόποι ὅπου κεῖνται εὐλαβῶς τὰ σώματα ἀνθρώπων γεννηθέντων ἐν τῷ χριστιανισμῷ, βαπτισθέντων ἐν τῇ αὐτῇ κολυμβήθρᾳ ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ ἡμεῖς. Καὶ ὀφείλομεν ἐπομένως, μεταβαίνοντες εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τῶν νεκρῶν νὰ φερόμεθα μετὰ τῆς μεγαλητέρας εὐλαβείας, μετὰ τοῦ βαθυτέρου σεβασμοῦ διότι πηγαίνομεν ἐκεῖ ὅχι διὰ φαγοπότην καὶ ὁμιλίας, ἀλλὰ διὰ νὰ συνδεθῶμεν ψυχικῶς μαζύ των, διὰ νὰ προσενηθῶμεν, διὰ νὰ ζητήσωμεν θάρρους καὶ παραγορίαν εἰς τὰ τόσα δεινὰ μας.

Ῥωσάτως δὲν εἶναι ώραϊον αὐτὸ τὸ ὁποῖον γίνεται μετὰ τὰς κηδεῖας καὶ τὰ μνημόσυνα ὅταν οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ γνωστοὶ καὶ οἱ φίλοι ἐπιστρέφουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποθανόντος. Παρατηρήσαμεν μετὰ λύπης ὅτι κατὰ τὰς ἐπικηδείους ἢ ἐπιμνημοσύνης ἐκεῖνας συγκεντρώσεις γίνεται χρῆσις μεγάλῃς δόσεως ποτοῦ, οἴνου καὶ ρακιοῦ καί, τὰς περισσοτέρας φορές, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἀλκοόλ, λέγονται πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἔπρεπε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ λέγονται ἢ νὰ ἀκούωνται.

Τὰ ὑπὲρ τῶν προσφιλῶν μας προσώπων μνημόσυνα ἔχουν ὕψιστον σκοπὸν καὶ πρέπει, ἀναμφιβόλως, νὰ συνδέωνται καὶ μὲ ἀγαθοεργίας καὶ πράξεις ἱεράς. Κάθε ἄλλο ὅμως εἶναι παρὰ πρᾶξις ἱερὰ τὸ νὰ λέγωνται κατὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο λόγια θύγοντα τὴν ὑπόληψιν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ προσώπου, τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου θεσμοῦ, ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ὁργανώσεως.

Ἀπεναντίας· ἡ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν προσευχὴ προϋποθέτει ἀκριβὲς πνεῦμα ἀγάπης πρὸς ὅλας τὰ κατευθύνσεις, καὶ πρὸς τοὺς ἄνω καὶ πρὸς τοὺς κάτω καὶ πρὸς τοὺς γύρω.

Ἄς εἰμεθα προσεκτικοί. Ἄς προσενηχώμεθα ὅπως πρέπει καὶ ὁπότε πρέπει διὰ τοὺς ἀνθρώπους μας ἂν θέλωμεν ἡ ὑπὲρ αὐτῶν προσευχὴ μας νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ. Ἄλλως, πολὺ φοβοῦμαι, ὅτι δὲν ἐξυπηρετοῦμεν οὔτε τοὺς ἑαυτούς μας, ἀλλὰ οὔτε καὶ τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς μας.

Εἴμαι βέβαιος πῶς ὅλοι καὶ ὅλαι θὰ συμφωνήσουν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ θὰ φροντίσουν νὰ εἶνε πολὺ προσεκτικοὶ ὅσοι πραγματικῶς ἀγαποῦν τοὺς ἀπελθόντας συγγενεῖς των, ἢ τοὺς φίλους των, ἢ καὶ ἀπλῶς τοὺς γνωστούς των.

Ἡ ὑπὲρ αὐτῶν προσευχὴ πρέπει νὰ εἶνε θερμὴ, εἰλικρινὴς καὶ ἀδιάσπαστος διὰ νὰ φέρῃ τὰ σωτήρια ἐκεῖνα ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς ὅλοι μας ποθοῦμεν ὅταν πραγματικῶς ἀγαπῶμεν τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς μας. Προσευχὴ ἄνευ συστήματος, χωρὶς πίστιν καὶ εἰλικρίνειαν, προσευχὴ γινομένη κατὰ τρόπον μάταιον, εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ.

Δέν θὰ ἦτο ἐπίσης ἄσκοπον νὰ προσπαθῶμεν σιγά-σιγά νὰ εἰσαγάγωμεν μίαν καλὴν συνήθειαν κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ

κηδεῖαι νὰ γίνωνται κατὰ τὰς πρώτας καὶ δὴ μόνον κατ' ὅπιν Λειτουργίας τελομένης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ θανόντος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐξεπληροῦτο διπλοῦς σκοπός:—Καὶ τὸ 'Ι. Μυστήριον τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας θὰ ἐτελεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ὑπὲρ τοῦ ἀποβιώσαντος—πρᾶγμα σπουδαιότατον καὶ ἀπαραίτητον—καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι θὰ παρευρίσκοντο εἰς τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν κατὰ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας κηδεῖαν μὲ νοῦν διανυγὴ καὶ νηφάλιον.

Γ. Π.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὐρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελευτῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θεολογικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφέλιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἰανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
25-10 30th Drive — Astoria, L. I.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Εἶναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικὴν. Ἐνηρμοισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν Ὅργανον, Ἀρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ Ἱερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακάς καὶ μεγάλας ἑορτάς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Εἶναι λίαν εὐχρηστον καὶ ἡ τιμὴ του ἑκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ βιβλιοδετήσεως.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σίτια.

Ἀπενθυνθῆτε:

Supreme Educational Board, Greek Archdiocese
25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΠΛΑΙΣΙΟΝ

ΑΙ διαρκῶς καταφθάνουσαι ἀπὸ διαφόρους Κοινοτήτας εἰδήσεις δεικνύουν ὅτι οἱ ὁμογενεῖς ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ κατανοοῦν ὅτι ὁτιδήποτε σοβαρὸν καὶ θετικὸν γίνῃ χάριν τῆς ἐδῶ Ὁμογενείας, μόνον γύρω ἀπὸ τὰς Κοινοτήτας πρέπει νὰ γίνῃ. Διότι αὐταὶ εἶναι αἱ φυσικώτεραί θάσεις καὶ τὰ φυσικώτερα φρούρια. Καὶ αἱ ἄλλαι θεβαίως ὀργανώσεις προσφέρουν καὶ θὰ προσφέρουν πάντοτε πολλὰς βοηθείας εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἄλλ' αἱ Κοινότητες, αἱ Ἱεραὶ Ἐκκλησίαι μας δηλαδή, ἔχουσαι θεῖαν τὴν καταγωγὴν των, ἀντιπροσωπεύουσιν τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πίστεως, τὸν γλυκὺν Ναζωραῖον, προῦνται πάντοτε νὰ δίδουν τὰς κατευθύνσεις πρὸς τοὺς ἐνταῦθα χριστιανούς μας. Εἶναι παρήγοροι αἱ πληροφορίες αὐταί. Ὡς ἐνισχύσμεν λοιπὸν θετικώτερον καὶ ψηλαφητότερον τὰς Κοινοτήτάς μας, προσφέροντες εἰς αὐτάς καὶ τὰ ὑλικά μέσα. Διότι ἂν καὶ εἶναι θεσμός θεῖος ἡ Ἐκκλησία ἔχει, ἐν τούτοις, καὶ ἄλλας ἀνάγκας, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζῃ. Καὶ κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας ἅς κάμνουν οἱ χριστιανοὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὅ,τι ἡ συνειδήσις των τοῖς ἐπιβάλλει. Πᾶσα οἰκονομικὴ ὑποστήριξις τῶν Κοινοτήτων κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς θὰ ἔχῃ τὸν τόπον τῆς. Μὴ ἀμελήσωμεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, δεικνύοντες, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐμπράγματον τὸ ὑπὲρ τῶν Κοινοτήτων ἐνδιαφέρον μας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΜΑΣ

ΜΟΝΟΝ ὀλίγαι ἡμέραι καὶ θὰ εὕρισκώμεθα εἰς τὴν λῆξιν καὶ τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους. Καὶ εἶναι καιρὸς νὰ ὑπενθυμίσωμεν καὶ πάλιν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους ὅτι ὑπέχουν ὑποχρέωσιν νὰ τιμῇσιν δεόντως τὴν εὐγενὴ καὶ ἀθόρυβον ἐκείνην τάξιν πού ἀγωνίζεται καὶ κοπιᾷ διὰ τὴν διὰδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Εἶναι οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισαί μας. Ποιὸς δὲν γνωρίζει καὶ ποιὸς δὲν ἐκτιμᾷ τὸ μέγα ἔργον των; Αὐτοὶ εἶναι ὁ στυλοβάτης τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁμογενείας. Αὐτοὶ θὰ διακρατήσουν τὰ ἰδεώδη μας. Αὐτοὶ θὰ διαφωτίσουν καὶ θὰ διδάξουν τὰ τέκνα μας. Καὶ ἔχομεν ὕψιστον καθήκον νὰ φροντίσωμεν ὥστε ὅχι μόνον μὲ λέξεις, ἀλλὰ, πρὸ παντός, μὲ ἔργα νὰ δεῖξωμεν ὅτι παρακολουθοῦμεν καὶ ἐκτιμῶμεν μεγάλως τὸ πελῶριον ἔργον των. Ἐγκαίρως ὀφείλουν οἱ Σχολικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ παράγοντες ὅπως φροντίσουν νὰ διορίσουν αὐτοὺς ἐκ νέου ἐφ' ὅσον ἦσαν πιστοὶ εἰς τὸ καθήκον των. Ὡς μὴ συμβῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἄλλοτε συνέβαιναν εἰς μερικάς—εὐτυχῶς ὀλίγας—ἐνορίας αἱ ὁποῖαι διώριζον τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν των τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Εὐτυχῶς ὅτι ἔχομεν πολλοὺς ζηλωτὰς διδασκάλους καὶ διδασκάλισας μὲ πείραν πολυετῇ. Ὡς δειχθῇ ἀπεριόριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Κοινοτήτων ὑπὲρ αὐτῶν, ὅπως ἔγινε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος. Τοῖς ἀνήκει κάθε τιμὴ ἐμπράκτος. Ὡς μὴ ἀφεθοῦν οἱ διορισμοὶ των διὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν.

ΟΙ ΜΑΝΙΩΔΕΙΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι αἱ αἰθρίαι εἰς τὸ διεθνὲς στερέωμα δὲν εἶναι παρὰ προσωρινὴ ἀνάπαυσις τῶν ἀντιπάλων διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν δυνάμεων των πρὸς νέον πῆδημα. Οἱ ἐξοπλισμοὶ οἱ τεράστιοι τῶν διαφόρων Κρατῶν, οἱ ὁποῖοι καταβροχθίζουν ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων τῶν προϋπολογισμῶν, δίδουν σαφὴ εἰκόνα τῆς ὑπερεντατικῆς κινήσεως πού γίνεται γύρω μας. Ὅλα τὰ κράτη, ἀκόμη καὶ τὰ πλέον μικρά, ἀλλὰ καὶ τὰ πλέον φιλειρηνικά, λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν περιέργον αὐτὴν κωμικοτραγωδία τῆς κατασκευῆς περισσοτέρων καὶ τελειότερων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μέσων τῆς ἐξοντώσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς «ἤλατ-τωσε βραχύ τι παρ' ἀγγέλους». Ἀσφαλῶς ἡ σημερινὴ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία δὲν αἰσχύνεται νὰ ὀνομάζηται καὶ χριστιανική, παρουσιάζει εἰκόνα μανιακῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀπερίγραφον ἔχθραν προετοιμάζονται πῶς ἀσφαλέστερον νὰ καταφάγουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Ὁ κόσμος ὅλος ἀποδυσθεὶς εἰς τὸν ἔσχατον ἀγῶνα παίζει ἐν πολὺ ἄσχημον παιγνίδιον. Μία θρηιδεστέρα ἄμιλλα ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι μετέχουν. Ποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὰ φονικώτερα ὅπλα καὶ τοὺς τελειότερους ἐξοπλισμοὺς, αὐτὸ εἶναι τὸ ἐθνικὸν σύνθημα τῶν ἡμερῶν μας.

ΔΕΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΕΙΣ ΗΜΑΣ

ΑΙ εὐχαὶ καὶ τὰ συγχαρητήρια ποὺ λαμβάνομεν διὰ τὸ πτωχὸν καὶ μικρὸν ἔργον τὸ ὁποῖον κάμνει ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής», δὲν ἀνήκουν εἰς ἡμᾶς. Ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς καὶ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ὅλους ὅσοι συντελοῦν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἱερᾶς Ἰδεολογίας. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ οἱ ἀναγνώσται μας ὅλοι διότι τόσοι ἠγάπησαν τὸ περιοδικὸν αὐτό. Εἶναι γεγονὸς πλέον ὅτι ὑπάρχουν πολλαὶ ψυχαὶ αἱ ὁποῖαι ἐπηρεάζονται θεαρέστως ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσίν του. Εἶναι ὁμολογουμένως κολοσσαῖον τὸ κέρος δι' ὅλους ἐκ τῆς τυχὸν σωτηρίας $\xi \sigma \tau \omega \kappa \alpha \iota \iota \mu \iota \alpha \varsigma \mu \acute{o} \nu \eta \varsigma$ ψυχῆς μέσον τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ», ὁ ὁποῖος διαφωτίζει, νουθετεῖ καὶ πολλάκις χύνει παρηγορίαν θάλασμον εἰς πολλὰς πληγωμένας καρδίας. Ὡστε τὸ ψυχοφελὲς ἔργον τοῦ «Παρατηρητοῦ» ἀποτελεῖ καύχημα καὶ ἀξιομισθίαν ὅλων ὅσοι καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ὕλικῶς ἢ ἠθικῶς ἢ ἔστω καὶ μὲ μίαν καλὴν καὶ συμπαθεῖ λέξιν των ἐνισχύουν αὐτὸν συντελοῦντες εἰς τὴν ἐξάπλωσιν καὶ στερέωσιν αὐτοῦ. Διότι μία καλὴ ἰδεολογία ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαπλοῦται ὀλονέν, ἐφ' ὅσον δὲν διαδίδεται καὶ εἰς εὐρυτέραν ἀκτῖνα, δὲν φθάνει εἰς τὸν πλήρη προορισμὸν τῆς. Οἱ ἀναγνώσται καὶ συνεργάται τοῦ περιοδικοῦ μας ἅς ἔχουν ὑπ' ὄψει ὅτι χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν γίνονται πολλάκις ψυχροπαθεῖς. Ὁ Μισθαποδότης Πατὴρ τὸ γνωρίζει. Εὐσεβὴς ψυχὴ γράφουσα τελευταίως πρὸς τὴν στήλην αὐτὴν ἔλεγε:—«Τὸ τάδε ἄρθρον ποὺ ἐδίδαξας εἰς τὴν τάδε σελίδα σας, μὲ ἔκαμε νὰ προσέλθω εἰς τὸν Ἱερεῖα τῆς Κοινοτήτός μας, νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ νὰ κοινωνήσω ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ ἔτη.» Ἰδοὺ ἐν ἅπτον θεοφιλὲς ἔργον τοῦ «Παρατηρητοῦ».

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδων

Ο ΑΜΒΟΝ

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τί εἶνε Μνημόσυνον;—Τί ἐπίστευον περὶ αὐτῶν οἱ ἀρχαιότεροι;—Ἀτομικὴ ὠφέλεια.— Ὑπενθυμίζον τὸ ἐφήμερον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.— Ὁφελοῦν καὶ ἐκείνους ὑπὲρ τῶν ὁπίων γίνονται. — Δέησις δικαίου.— Παρόρμησις τοῦ Χριστοῦ.— Ποίους πρὸ παντὸς ὠφελοῦν.— Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.— Παρομοιώσεις.— Παρεξήγησις ἐδαφίου.— Παρόρμησις.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Εἶναι ἐπίκαιρον τὸ σημερινόν μας κήρυγμα, περὶ Μνημοσύνων. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν τῇ Μεγάλῃ ταύτῃ Χώρα καλοῦνται τὰ ἑκατομμύρια τῶν Χριστιανῶν ὅπως προσευχηθοῦν διὰ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀφῆρπασεν ὁ βαρὺς θάνατος ἀπὸ τοῦ μέσου αὐτῶν. Ἀλλὰ τί εἶνε τὰ Μνημόσυνα καὶ πῶς εἶνε δυνατόν ταῦτα νὰ βοηθήσουν;

ΤΙ ΕΙΝΕ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ;

Μ ν η μ ό σ υ ν ο ν λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν παρὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ἀναμνήσεως τὴν ὁποίαν δεικνύομεν διὰ τὴν ψυχὴν τῶν ἀποθανόντων συγγενῶν ἢ φίλων μας μὲ ἀνάλογα ἀγαθοεργὰ ἔργα, μὲ τέλεσιν Ἱερῶν Λειτουργιῶν, μὲ προσευχὰς καὶ ἀκολουθίας, μὲ παροχὴν βοηθειῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας καὶ ὅπως δὴποτε ἔχοντες ἀνάγκην οἰασθῆτε βοηθείας. Εἶνε πρᾶξις εὐγενής, δεικνύουσα ψυχὴν εὐγνώμονα καὶ ἀγαθὴν, ἡ ὁποία, ἂν καὶ ἔχη φροντίδας πολλὰς, ἐν τούτοις ἀφήνει τὰς ἀπασχολήσεις τῆς καὶ τρέχει ὅπως ἐκδηλώσῃ τὴν ἀγάπην τῆς καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸ προαποθάνον, συγγενικὸν ἢ φιλικόν, γνωστὸν ἢ ἄγνωστον πρόσωπον.

ΤΙ ΕΠΙΣΤΕΥΟΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΙ;

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑποχὴν, τὴν πρὸ τοῦ Χριστοῦ δηλαδὴ, θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ τότε ἐνεθυμοῦντο τοὺς νεκροὺς τῶν. Εἰς πολλὰ Ἀρχαῖα συγγράμματα, διαφόρων Λαῶν καὶ Ἐθνῶν, ἀναγράφονται σχετικὰ περὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἀποθανόντων, ἀδιάφορον ἂν δὲν ἦτο συστηματικὴ ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ὅπως ἀνεπτύχθη ἀργότερον ὑπὸ τὰ φῶτα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ΑΤΟΜΙΚΗ ΩΦΕΛΕΙΑ

Ὁ Χριστιανὸς ὁ ὅποιος κáμνει μνημόσυνα ὠφελεῖται κατὰ πολλοὺς τρόπους.

Ὁφελεῖ, πρωτίστως, τὸν ἑαυτὸν τοῦ διότι φαίνεται πιστεύων εἰς τὸ 11ον καὶ 12ον ἄρθρον τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως, εἰς τὴν Ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι ἐκεῖνος πού δὲν ἐνθυμεῖται τοὺς ἀποθανόντας συγγενεῖς του ἢ φίλους δὲν παραδέχεται ὅτι ὑπάρχει μετὰ τὸ ζῶντων

καὶ νεκρῶν κάποια σχέσις, κάποια ἔνωσις ψυχῶν. Ὁ ἀληθινὸς Χριστιανὸς παραδέχεται Ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ μέλλουσαν ζωὴν, ἡ ὁποία θὰ ἀποδώσῃ εἰς ἕκαστον κατὰ τὰ ἔργα του καὶ δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ δεικνύῃ φλογερὰν ἐπιθυμίαν, ζωντανὸν ἐνδιαφέρον δι' ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἠγάπησε, διὰ τὸ τέκνον του, λόγου χάριν, τὸ ὅποιον ἔθρεψεν ἐπὶ τῶν γονάτων του, τὸ περιποιήθη καὶ τὸ ἠγάπησε καὶ ἤλπιζε νὰ ἴδῃ ὅλους τοὺς πόθους τοῦ ἐκπληρωμένους, διὰ τὸν ἀδελφόν του μετὰ τοῦ ὁποίου διεμοίρασε μαζὺ τὴν χαρὰν ἢ τὴν λύπην, τὸν πόνον καὶ τὴν ἐλπίδα, διὰ τοὺς γονεῖς του οἱ ὅποιοι τοῦ ἐστῆριξαν τὰ πρῶτα βήματα, διὰ τοὺς φίλους μετὰ τῶν ὁποίων τόσα χρυσὰ ὄνειρα ἔπλεξε.

ΤΑ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ἐπὶ πλέον τὰ Μνημόσυνα μὰς ὑπενθυμίζουν, καὶ χωρὶς ἀκόμη νὰ θέλωμεν, ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε πρόσκαιρος, ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ ὅτι ἡ ἰδία τύχη, ὁ θάνατος καὶ ἡ κρίσις, ἀναμένει καὶ ἡμᾶς ὅπως καὶ τὸν ἀποθανόντα ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται τὸ μνημόσυνον.

Καὶ πράγματι! ποσάκις ὁ θάνατος φίλων ἢ συγγενῶν μας δὲν ἐγένετο ἀφορμὴ ὅπως σοβαρώτερον σκεφθῶμεν τὴν ἀναμένουσάν ἡμᾶς τύχην; πλειστάκις ὁ θάνατος δεικνύει εἰς ἡμᾶς ὅτι δὲν πρέπει νὰ σκεπτόμεθα τὰ ἐπίγεια μόνον καὶ ὕλικά καὶ πρόσκαιρα, ἀλλὰ νὰ στρέφωμεν καὶ ἀλλαχοῦ τὴν φροντίδα μας καὶ ν' ἀφιερώνωμεν ἔστω καὶ 2 λεπτὰ καθ' ἡμέραν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς ψυχῆς.

Τὰ μνημόσυνα, αἱ δεήσεις δηλαδὴ τῶν Ἱερέων καὶ αἱ λειτουργίαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων μας, ὠφελοῦν μεγάλως εἰς τὸν βίον μας διότι μὰς δεικνύουν, ὅπως εἴπομεν, τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Καὶ ἀρχίζομεν τότε νὰ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὴν ιδέαν ὅτι εἴμεθα προσωρινοὶ ἐπισκέπται τοῦ ἐπιγείου βίου. Ἀρχίζομεν νὰ κατανοῶμεν ὅτι «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. (Ἐβρ. ΙΓ' 14).

ΩΦΕΛΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Πλὴν τὰ μνημόσυνα, γενόμενα μετὰ προσοχῆς, ὠφελοῦσιν ὄχι μόνον ἡμᾶς, ἀτομικῶς, ἐκεῖνον δηλαδὴ, ποὺ κáμνει τὸ μνημόσυνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται τὸ μνημόσυνον.

Ἐὰν παραδεχώμεθα ὅτι καὶ ἄνευ σύρματος εἶνε δυνατόν νὰ συνεννοηθῶμεν μὲ κάποιον γνωστὸν μας ὁ ὁποῖος μένει εἰς μίαν μακρινὴν πόλιν, χωρὶς ἄλλο εἶνε δυνατόν νὰ ἐπικοινωνήσωμεν καὶ μὲ τὴν ψυχὴν ἐνὸς ἐκ τῶν συγγενῶν ἢ φίλων μας ὁ ὁποῖος ἀπέθανε καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου προσευχόμεθα.

ΔΕΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ὁ Ἀπόστολος Πέτρος (I Πέτρ. 3. 19) ἀναφέρει ὅτι αἱ ψυχαὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀπέθανον προτοῦ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας. Ἀσφαλῶς, εἶνε δυνατόν, πολλῶ περισσότερον, νὰ λάβουν βοήθειαν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων μας διὰ τῶν εὐχῶν καὶ παρακλήσεών μας τὰς ὁποίας ἀναπέμπομεν μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ κατάνυξιν. Διότι κατὰ τὴν γνωστὴν ἔκφρασιν «πολὺ ἰσχυρεῖ δέησις δικαίου ἐνεργουμένη».

ΠΑΡΟΡΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΟΠΩΣ ΖΗΤΩΜΕΝ

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς λέγει: «ζητεῖτε καὶ λαμβάνετε, αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν.» Τονίζει δηλαδὴ: ζητήσατε ὅτι

θέλετε ἀρκεῖ νὰ τὸ ζητήσετε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σας, μὲ ὅλην τὴν εἰλικρινείαν· ἀρκεῖ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖτε νὰ εἶνε λογικὸν καὶ ἄξιον αἰτήσεως καὶ θὰ τὸ ἔχητε χωρὶς ἄλλο. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Χριστὸς εἶπεν αὐτά, ἐπόμενον εἶνε νὰ εἰσακούσῃ εἰς τὴν αἴτησιν ἡμῶν αὐτὴν—ἐὰν εἶνε εἰλικρινῆς—ὅπως συγχωρηθῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν μας.

Πασιφανὲς λοιπὸν ὅτι οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς δηλαδὴ, ἡμποροῦν ν' ἀναπέμπουν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων τὰς προσευχὰς τῶν ὑπὲρ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν κεκοιμημένων γονέων, τέκνων καὶ ἀδελφῶν. Αὐτό, ἄλλως τε, εἶνε σαφὴς διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΠΟΙΟΥΣ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ, ΩΦΕΛΟΥΝ ΑΙ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΙ ΛΕΗΣΕΙΣ

Τὰ μνημόσυνα καὶ αἱ λειτουργίαι ὠφελοῦν πολὺ περισσότερον ἐκείνας πρὸ παντὸς τὰς ψυχὰς ὅσαι κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ζωῆς τῶν, ἔστω καὶ τὴν δωδεκάτην, ὅπως λέγει ἡ Γραφή, ἔδειξαν κάποια σημεῖα μετανοίας, ἔχουσιν δάκρυα ταπεινώσεως καὶ ἡσθάνθησαν τὸ μέγεθος τῆς ἁμαρτίας τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, δειλασθέντες ὑπὸ τοῦ ἐγωϊσμοῦ, εἶχον διαπράξει.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Δὲν εἶνε ὅμως μόνον ἡ ψυχολογία, ἡ Ἁγία Γραφή καὶ ἡ ἀτομικτικὴ ἀποψὺς ποὺ ἐπιβάλλουν τὰ μνημόσυνα, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, οἱ Πατέρες καὶ Ὁμολογηταὶ τῶν πρώτων αἰώνων. Αὐτοὶ ὁ Ἱ. Ἰουστίνος, ζήσας περὶ τὰ 200 μ. Χ. ἀναφέρει ὅτι οἱ Χριστιανοὶ τῶν πρώτων αἰώνων ἐμαζεύοντο ὅλοι εἰς τὰ ὑπόγεια — διότι τότε δὲν εἶχον ἐκκλησίας μεγάλας καὶ ὠραίας, ὅπως ἡμεῖς σήμερον — καὶ ἐκεῖ ἤρχοντο ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν θανόντων, μοιράζοντες ἀναμεταξύ τῶν τὰ ὀλίγα πενιχρὰ κόλλυθα τὰ ὁποῖα παρεσκεύαζον. Τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνει καὶ Γρηγόριος ὁ Θεματοϋργὸς προσθέτων μάλιστα τὴν πληροφορίαν ὅτι σ υ χ ν ἄ κ ι ς οἱ Χριστιανοὶ ἔκαμνον καὶ λειτουργίας ὑπὲρ τῶν νεκρῶν καὶ ἔδιδον καὶ ἐλεημοσύνας αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶνε ἀ π α ρ α ῖ τ η τ ο ι.

ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΙΣ

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν καλύτερον ὅτι τὰ μνημόσυνα, αἱ λειτουργίαι καὶ αἱ δεήσεις τῶν Χριστιανῶν σώζουσι πολλὰς ἁμαρτίας τῶν ἀποθανόντων ὥς λάβωμεν τὴν ἐξῆς παρομοίωσιν. Ὑποθέσατε ὅτι προσεβάλωμεν κάποιον ὑπουργὸν κα' ὅτι, διὰ τοῦτο, θὰ τιμωρηθῶμεν· ἀλλὰ κάποιος φίλος μας ἢ ἐνδιαφερόμενος, ὁ ὁποῖος σχετίζεται μὲ τὸν ὑπουργὸν αὐτόν, τὸν παρακαλεῖ ὅπως μᾶς συγχωρήσῃ.

Καὶ ὁ ὑπουργὸς πρὸς χάριν του καὶ διότι ἔχει ἤδη ἐννοήσει ὅτι μετενοήσαμεν διὰ τὸ σφάλμα, μᾶς συγχωρεῖ καὶ διατάσσει τὴν ἀθώωσίν μας. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς ἐκεῖνος, ἄνθρωπος ὢν, συγχωρεῖ, πόσω μᾶλλον ὁ Θεὸς ποὺ εἶνε ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῆς ἀνεξικακίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπιζητεῖ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΕΛΛΗΦΙΟΥ

Ἄλλὰ θὰ μοι ἔλεγεν ἴσως κανεὶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συχνὰς προβάλλουν μερικοὶ «ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια». Τὸ ἐδάφιον τοῦτο πολλάκις παρεξηγεῖται διότι ἄλλην ἐννοίαν ἔχει· Σημαίνει δηλαδὴ ὅτι οἱ κεκοιμημένοι α ὕ τ ο ι ἀ φ' ἑ α υ τ ῶ ν δὲν ἡμποροῦν νὰ ἀπαλλαγοῦν οὔτε νὰ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἀγαπητὴ μου Κόρη:

Δὲν ὑπάρχει ἀνοστώτερον καὶ ἀηδέστερον τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, πρὸς νευρόσπαστα ὁμοιάζοντες, κάμνουν ὅλα μὲ τρόπον ἐπιτετηδευμένον· ἦτοι βηματίζουν μὲ ρυθμόν, κίπτουν μὲ ρυθμόν, τρώγουν μὲ ρυθμόν κλπ.

Ἡ κομψότης ὅμως, ἡ εὐσχημοσύνη καὶ ἡ εὐπρέπεια ἔγκειται οὐχὶ εἰς τὸν ἐπιτετηδευμένον καὶ ἐξηναγκασμένον, ἀλλὰ εἰς τὸν ἀβίαστον καὶ φυσικὸν τρόπον. Τούτου ἕνεκεν πάντοτε ὠκτεῖρα τὰς κόρας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι, διὰ γελοίων ἐπιτηδεύσεων, προσπαθοῦν νὰ προσαρμωθοῦν πρὸς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς κυρίας.

Σὺ, ἀγαπημένη μου θυγάτηρ, ἐπιμελοῦ μὲν τῆς ἐξωτερικῆς χάριτος καὶ κομψότητος, καὶ εἰς τὴν στάσιν καὶ εἰς τὰς κινήσεις καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τοὺς τρόπους καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, πάντοτε ὅμως ἀβιάστως, ἀνεπιτηδεύτως καὶ φυσικῶς.

Διατέλει πάντοτε πιστὸν τέκνον τῆς φύσεως. Ἡ φύσις εἶνε ἡ καλλίστη μήτηρ πάντων ἡμῶν. Ἀγάπα τὴν Θρησκείαν μας καὶ σέβου τοὺς Κληρικούς της πάντοτε. Διότι ἡ ζωὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ σοῦ φαίνεται ὠραιότερα καὶ χρησιμωτέρα.

Ἀνακεφαλαιοῦσα ὅλα τὰ ἀνωτέρω γραμμένα πρὸς χάριν σου, ἐπαναλαμβάνω τὰ ἐξῆς:—Εἰς τὸ ὅλον ἐξωτερικόν σου ἂς διαλάμπῃ μία πλήρης φυσικὴ χάρις.

Ἡ μήτηρ σου

Ἄρ. Κ. ΣΠ.

συντελέσουν εἰς τὴν καλύτερευσιν τῆς καταστάσεώς των. Εἰς τοὺς ἐπιζῶντας λοιπὸν συγγενεῖς ἢ φίλους τῶν ἐπιβάλλεται νὰ δέωνται καὶ προσεύχονται καὶ κάμνουν λειτουργίας ὑπὲρ αὐτῶν.

ΜΙΑ ΠΑΡΟΡΜΗΣΙΣ

«Φίλοι, μὴ λησμονεῖτε τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς σας» ἦτο μία ὠραία παρόρμησις τὴν ὁποίαν ἓνας ἔξοχος νοῦς ἔκαμεν εἰς μίαν συνάθροισιν. Εἶνε θαυμασία ἡ συμβουλὴ καὶ ἡ προτροπὴ αὐτὴ καὶ ἀφορᾷ καὶ ὅλους ἡμᾶς πρὸ παντὸς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ἐν μέσῳ τῆς πεζότητος τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ἡλῆς ἔχομεν ἐπηρεασθῇ τόσο πολὺ ὥστε νὰ λησμονώμεν νὰ προσερχώμεθα καὶ δι' ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἠγάπησαμεν, καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν συγγενεῖς μας, γνωστοί μας, συναγωνιστοί μας.

Ἡ προσευχὴ κατορθώνει τὰ πάντα. Ἡμποροῦμεν δι' αὐτῆς, τῆς μεγίστης δυνάμεως, νὰ ἐπιτύχωμεν πολλὰ πράγματα ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων. Μὲ τὴν ἰδίαν παρόρμησιν ἂς κλείσωμεν τὸ κήρυγμά μας αὐτό:—

«Φίλοι, μὴ λησμονεῖτε

τοὺς προσφιλεῖς νεκροὺς σας.»

ΑΠΟ ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐν ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Σολομώντος τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῷ Ἑβραϊκῷ καὶ τῷ Χριστιανικῷ Κανόνι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶνε καὶ τὸ γνήσιον ποίημα τὸ γνωστὸν ὡς Ἄσμα Ἀσμάτων ἢ CANTICUM CANTICORUM ἢ CANTICLE OF CANTICLES. Ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔρχεται κατὰ σειρὰν μετὰ τὸν Ἐκκλησιαστήν.

Εἶνε θαυμάσιον ὁμολογουμένως ποιητικὸν Βιβλίον καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ μικρὰ κεφάλαια. Εἶνε λυρικοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ περιεχόμενον του ἐκτυλίσσεται ἐν λυρικοδραματικαῖς μᾶλλον σκηναῖς καὶ ἐναλλασσομένοις ἄσμασι.

Ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ποιητικὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καί, γραμματικῶς, περιστρέφεται περὶ τὸν ἀμοιβαῖον πόθον δύο καλῶς ἀγαπωμένων προσώπων διατελούντων εἰς μνηστευτικὰς ἢ συζυγικὰς σχέσεις. Ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐν συνεχείᾳ, εἶνε ἐν διαλογικὸν μᾶλλον ἄσμα καὶ ὡς κύρια ἐν αὐτῷ πρόσωπα ἀναφέρονται ὁ Σολομών, ἡ Συναμίτις, ἕνας ποιμὴν, Ἱεροσολυμίτιδες θυγατέρες καὶ μερικὰ ἄλλα δευτερεύοντα πρόσωπα διὰ τὸν συναρμονισμὸν τοῦ ὅλου.

Τὸ ὅλον ἔργον δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο κυρίως μέρη. Εἰς τὸ Α' μέρος περιγράφεται πῶς ἀναπτύσσεται ἡ ἀγάπη κατὰ τὴν πρώτην συνάντησιν καὶ πῶς τελειοῦται μετὰ ταῦτα. Τὸ πρῶτον μέρος τελειώνει ἐκεῖ ὅπου καὶ τὸ τέταρτον κεφάλαιον.

Τὸ Β' μέρος περιλαμβάνει τὰ ἀπὸ τοῦ πέμπτου κεφαλαίου καὶ ἐξῆς καὶ περιγράφει τὴν ἐν τῷ χωρισμῷ δοκιμασίαν τῆς ἀγάπης, τὰς εὐχαριστήσεις καὶ τέρψεις τῆς ἀγάπης ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τῆς καὶ τὴν ὑπερτάτην αὐτῆς ἔκφρασιν.

Δύο εἶνε οἱ τρόποι τῆς ἐρμηνείας τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων:—ὁ κατὰ γράμμα καὶ ὁ ἀλληγορικός. Ὁ δεύτερος τρόπος, ὁ ἀλληγορικός, φαίνεται ὅτι εἶνε ὁ συνηθέστερος, ὁ ἐπικρατήσας καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας. Εἰς τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων ἀλληγορεῖται δηλαδὴ ἡ θεία ἀγάπη διὰ τῆς φυσικῆς ἀγάπης ἢ προτυποῦται ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Συγγραφεὺς τοῦ Ἄσματος εἶνε βεβαίως ὁ σοφὸς Σολομών, συμφώνως πρὸς τὴν Ἱερὰν μας Παράδοσιν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ πρώτου κεφαλαίου τοῦ Βιβλίου:—«Ἄσμα ἁσμάτων, ὃ ἐστὶ Σαλωμών». Ἡ ἐγκυκλοπαιδείωσις καὶ ἡ πολυμάθεια καὶ τὸ ὕψος τοῦ Σολομώντος διαφαίνονται εἰς ὅλον τὸ Βιβλίον τοῦτο. Ἐγγραφή δὲ τοῦτο ἢ ἀπετελέσθη τὸ ὅλον πρὸ τῆς Ἑβραϊκῆς Ἐξορίας, ἴσως κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Σολομώντος.

Ἡ ρένουσα γλῶσσα, ἡ θαυμαστὴ ποικιλία καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ποιήσις του καταπλήσσουν ὁμολογουμένως τὸν ἀναγνώστην ὅπως καὶ ἡ θερμότης τοῦ αἰσθήματος καὶ ἡ ζωηρότης τῆς περιγραφῆς ἀκόμη καὶ περὶ τῶν ἀσημάτων ἐν αὐτῷ πραγμάτων προκειμένου.

Αἱ εἰκόνες καὶ αἱ παραβολαὶ εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχημέναι καὶ μὲ μεγίστην τρυφερότητα καὶ κάλλος. Προκειμένου περὶ τῆς ἀγάπης ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά:—«Ὑδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν» (Η' 7). Ἡ Συναμίτις

συγκρίνεται πρὸς τὸ κρίνον τὸ θάλλον, οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς παραβάλλονται πρὸς ὀφθαλμοὺς περισσεύς λελουσιμένης ἐν γάλακτι καὶ θεωρεῖται «καλὴ ὡς σελήνη καὶ ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος». (ΣΤ' 9).

Ὁ Σολομών παρομοιοῦται πρὸς «βότρυν κύπρινον», ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν μεγαλοπρεπῆ Κάμηλον. Εἰς ἐν δὲ σημεῖον ἀναφέρεται περὶ αὐτοῦ ὡς ἐξῆς:—«Θυγατέρες Σιών, ἐξέλθετε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ». (Γ' 11).

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν διωγμῶν τῶν Ἑβραίων, τὸ Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων ἔγινεν ἐθνικὸν πλεον σύμβολον, τρόπον τινὰ περικλεῖον τὴν νοσταλγίαν καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν τέκνων τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὸ ἔνδοξον παρελθόν των καὶ ἐνισχύον αὐτοὺς πρὸς μίαν πλήρη ἀποκατάστασιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τοὺς ἐθνικοφυλετικούς πόθους των.

Τὸ ποίημα αὐτό, τὸ Ἄσμα δηλ. τῶν ἁσμάτων, εἶνε δυσκολὸν πρὸς τελείαν κατανόησιν αὐτοῦ ἄνευ βοηθητικῶν βιβλίων καὶ χωρὶς καλὴν παράφρασιν. Δι' αὐτὸ καὶ βλέπομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας, τόσον ἐν τῇ ἀρχαίότητι ὅσον καὶ τώρα, δὲν κάμνει ἀφθονον χρῆσιν ἀναγνώσεως ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὰς Ἱερὰς Λειτουργίας ἢ κατὰ τὰς Ἱερὰς Τελετὰς καὶ Ἀκολουθίας ὅπως κάμνει προκειμένου ἀπὸ ἄλλα Βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Τὴν δυσκολίαν αὐτὴν περὶ τὴν ἐξηγήσιν καὶ ἐρμηνείαν ἡσθάνθησαν ἀκόμη καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἑξηγητῶν καὶ Ἑρμηνευτῶν. Διότι τὸ ἀριστουργηματικὸν τοῦτο ποίημα ἔχει ἀλληγορικὴν ἢ συμβολικὴν σημασίαν. Δι' αὐτὸ καὶ ἔγιναν τελευταίως καὶ μερικαὶ παραφράσεις αὐτοῦ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν γλῶσσαν.

Μὲ τὴν σύντομον αὐτὴν μελέτην τελειώνει ἡ ὅλη μελέτη μας περὶ τῶν ποιητικῶν βιβλίων τῆς Ἀγίας Γραφῆς περὶ τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν εἰς προηγουμένα φύλλα ἐν συνεχείᾳ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτείαις ὁμογενῶν ὅτι ὁ Αἰδεσιμ. Γεώργιος Μυστακίδης, ὑπὸ διεύθυνσιν 620 N Street, Sacramento, Cal., εἶναι ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος ὅπως εἰσπράττη συνδρομὰς τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν καὶ ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς πρὸς δολλ. δύο ἑτησίως. Ὁ ἴδιος εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1939 ἔφωδιασμένος καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Υπάρχουν πολλές περιστάσεις στις οποίες μπορεί κανείς να διακρίνη ότι όσο και αν προώδευσε ή επιστήμη, όσο και αν η ζωή έγινε μηχανική, ο άνθρωπος έχει ανάγκη της βοήθειας του άλλου. Υπάρχουν μάλιστα μερικά ζητήματα, στα οποία μπορεί κανείς να διαπιστώσει ότι χωρίς την βοήθεια άλλων, χωρίς την συνεργασία δηλαδή, δεν είναι δυνατόν να γίνη τίποτε το αξιοπαρατήρητο. Στην Ίδρουσι π. χ., ενός έμπορου οίκου, στην Ίδρουσι μιάς τραπέζης, τον κυριώτερο ρόλο παίζει η συνεργασία. Χωρίς τη συνεργασία (ύλική και πνευματική), δεν θα υπήρχαν ούτε τραπέζια, ούτε έμποροι οίκοι, ούτε σωματεία, ούτε τίποτε. Όλα στηρίζονται εις την συνεργασίαν, η οποία μπορεί να αναχθῇ σὲ αρχαιοτάτους χρόνους.

Και πράγματι. "Αν ο σημερινός άνθρωπος μπορούσε να γυρίσει πίσω το βλέμμα του, να το διενθύνει στο παρελθόν και να εξετάσῃ όλες τις πράξεις των προγόνων του, ασφαλώς θα διέκρινε ότι κάθε πράξις σταθερή, κάθε ενέργεια αμετάτρεπτη, κάθε έργο του οποίου η βάσις ήταν στηριγμένη σὲ γερό έδαφος, είχε ως πρώτη αρχή, τη συνεργασία. Η συνεργασία ανέκαθεν απετέλει τὸ κυριώτερο έργο τῆς ανθρωπότητας. Χωρίς τη συνεργασία αὐτὴ ἀκόμη ἡ ζωή τοῦ ανθρώπου θὰ θεωροῦταν ἐκτεθειμένη σὲ διαρκεῖς κινδύνους διότι ἂν ὁ ἄνθρωπος ἔξῃ μόνος του καὶ καθὼς μάλιστα εἶναι στερημένος ἀπὸ τις φυσικὰς ἐκείνες ἰκανότητες, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὰ λοιπὰ ζῶα, ἀσφαλὼς θὰ ὑπέκυπτε σὲς ἀνώτερες δυνάμεις. "Όπου λοιπὸν ἡ συνεργασία, ἐκεῖ καὶ ἡ ἐπιτυχία. Ἀφορμὴ δὲ τῆς ἐπιτυχίας, εἶναι ἡ ἰσχὺς ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐνότητα τῶν δυνάμεων. Διότι μὴ μόνον τῆς μῆς δυνάμεως μοιραίως θὰ καταστραφῇ, διότι δὲν στηρίζεται ἐπάνω σὲ γερά θεμέλια τῆς συνεργασίας.

Τὴν συνεργασίαν μπορούμε νὰ τὴν διαιρέσωμε σὲ δύο μεγάλα μέρη. Στὴν ὕλικήν συνεργασία καὶ στὴν πνευματικὴν συνεργασία. Ὑλικὴν συνεργασία εἶναι ἡ ἔνωσις πολλῶν ὕλικων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἐπιδιώκουν τὴν αὐξήσιν καὶ πολλαπλασιασμόν διαφορῶν ὕλικων δυνάμεων. Πνευματικὴ δὲ συνεργασία εἶναι ἡ ἔνωσις πολλῶν πνευματικῶν δυνάμεων, πρὸς ἐπιτυχίαν καὶ ἐξύψωσιν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ ἔργου. Γιὰ τὴν συνεργασία λοιπὸν καὶ τῶν δύο εἰδῶν, μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι ἀντιπροσωπεύουν μὴ μὴ μὴ καὶ σταθερὴ δύναμι, ὕλική ἢ πνευματικὴ. Ἡ ὕλικήν συνεργασία, μὲ τὴν δύναμι τῶν ὕλικων δυνάμεων, παράγει τοὺς ἐμπορικὸν συνεταιρισμοὺς καὶ τὶς διάφορες ἐταιρεῖες, ποὺ ἀποτελοῦν παντοῦ τὴν ἰκμάδα μῆς χώρας. Διότι σ' ὅποιαν χώρα ὑπάρχει περισσότερη ὕλικήν συνεργασία, σ' αὐτὴν καὶ ὁ ὕλικὸς πλοῦτος εἶναι περισσότερος. "Όπου δὲ ὑπάρχει ὁ ὕλικὸς πλοῦτος, ἐκεῖ ἐξάπαντος θὰ ὑπάρχῃ καὶ πνευματικὸς. Βλέπομε λοιπὸν, ὅτι ἀπὸ τὴν συνεργασία προκίπτουν ἀμέσως δύο καλὰ: Ὁ ὕλικὸς καὶ ὁ πνευματικὸς πλοῦτος. Χωρὶς τὴν συνεργασίαν οὔτε ὁ ἕνας πλοῦτος θὰ ὑπῆρχε, οὔτε ὁ ἄλλος. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ἀποτέλεσμα, κατ'ὀρθὴν δὲ πρὸς τὴν ἀνθρώπινον νοῦς κ' ἔτσι ἔδωκε πολὺ μεγάλη σημασία στὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας. Ἰδρυσσε ἐμπορικὸν συνεταιρισμοὺς, ἰδρυσσε τραπέζας, ἰδρυσσε ἐπαγγελματικὰ σωματεία καὶ τόσους ἄλλους συλλόγους.

Σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες, ἀτομικὴ ἐργασία δὲν

ἔμεινε σχεδόν. Παντοῦ ἀντεκατεστάθη ἀπὸ τοὺς συνεταιρισμοὺς. Πάντοτε ἀκούμε νὰ γίνεταί λόγος γιὰ ἀτμοπλοῖκές, γιὰ ἠλεκτρικὲς, γιὰ ασφαλιστικὲς ἐταιρεῖες καὶ γιὰ τόσα ἄλλα σωματεία καὶ συλλόγους. Αὐτὸ δείχνει ὅτι ἡ συνεργασία ἀπλώσε τὰ φτερά της σ' ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ μεγάλου ἐκείνου δένδρου ποὺ λέγεται ἐπιστήμη. Τὴν μεμονωμένη ἐργασία τὴν ἔχουν ἐγκαταλείψει, ὅλα τὰ πεπολιτισμένα μέρη καὶ μόνο σὲ μερικὰ χωριά, ποὺ δὲν ἔφθασαν ἀκόμη αἱ ρίζαι τοῦ πολιτισμοῦ, μπορεί κανεὶς νὰ δῇ τ' ἀπομεινάρια τῆς.

Ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, ἔχει καταλάβει ὅτι γιὰ νὰ προκίψῃ ὁ ἄνθρωπος, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν βοήθειαν τοῦ πλησίον του. Ἀρχίζουν μὴ δουλειὰ καὶ ἡ πρώτη των φροντίδα εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουν μὴ τίμια συνεργασία, ποὺ θὰ μπόρῃ μὴ μὲρα νὰ τοὺς δώσῃ κατὰ ἀντάξιο τῶν κόπων των. Δὲν διστάζει καθόλου ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἀρχίσῃ μὴ ἐπιχειρήσῃ, νὰ πάρῃ ἕνα ἢ πολλοὺς τιμίους συνεργάτας, γιὰτὶ γνωρίζει ὅτι μὴ τίμια συνεργασία, μὴ συνεργασία τὴν ὁποία διέπει τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα, θὰ ἀποθῇ πρὸς ὄφελός του καθὼς καὶ πρὸς ὄφελος τῶν συνεργατῶν του.

Υπάρχουν βέβαια καὶ αἱ δυσκολίαι στὸ ζήτημα αὐτὸ τῆς συνεργασίας. Αἱ δυσκολίαι ὅμως αὐταί, ἡ θὰ εἶναι φαινομενικαί, ἡ θὰ εἶναι δυνατόν νὰ παρακαμφθοῦν εὐκόλα, μὲ μὴ καλὴ θέλησιν, μὲ λίγη ὑπομονή. Σὲ μὴ μικρὴ ἐπὶ παραδείγματι χώρα, ὅπου ἡ συνεργασία δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστή, φαίνεται ἀδύνατος ἡ τοιῦλάχιστον πάρα πολὺ δύσκολη. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο οἱ χωρικοὶ ὄχι μόνον δὲν συνεργάζονται ἀλλὰ καὶ ἀποκροῦνουν μάλιστα τὶς προτάσεις τῆς συνεργασίας. Ἐξ ἀφορμῆς λοιπὸν τῆς ἀποκρούσεως τῆς συνεργασίας χαρακτηρίζονται ἀπὸ τοὺς διανοουμένους, πολὺ ὀρθά, ὡς ὀπισθοδρομικοὶ καὶ μοιρολάτρες. Ἡ θέλησις ὅμως καὶ ἡ ἐπιμονὴ μπορεί νὰ φέρῃ ἐξαιρετὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆς συνεργασίας τῶν χωρικῶν, ὥστε νὰ παύσουν νὰ ἐπιπορεύουν τὸν ψόγο τῶν ἄλλων.

"Ας ἔλθωμε τώρα καὶ στὸ ἄλλο εἶδος τῆς συνεργασίας: Στὴ πνευματικὴν συνεργασία. "Όπως ἡ ὕλική, ἔτσι καὶ ἡ πνευματικὴν συνεργασία, ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον μοχλὸν μῆς πνευματικῆς ἐξελίξεως καὶ πρέπει νὰ διαδοθῇ, ἀκριβῶς γι' αὐτὸν τὸν λόγο, ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερον στὸν κόσμον, γιὰτὶ μόνον ἔτσι θὰ μπόρῃ νὰ ἐξηυφωθῇ τὸ πνευματικὸ μέρος τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πνευματικῆς συνεργασίας, μπορεί κανεὶς νὰ τὰ διακρίνῃ πολὺ εὐκόλα ὅταν ἐξετάσῃ μὲ ἀμεροληψία τὸ συνεργατικὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον κυρίως διενεργεῖται στὴ Γαλλία. Ἐκεῖ ποὺ οἱ μαθηταὶ συνεργάζονται συστηματικὰ μεταξὺ των, ἐκεῖ ἐξάπαντος καὶ τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι καλύτερα. Τὴν σπουδαιότητα τῆς πνευματικῆς συνεργασίας μεταξὺ ἄλλων τὴν ἐξηυφώνει πολὺ καὶ ὁ σοφὸς Γάλλος JULES PAYAU, πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Αἰξ τῆς Μασσαλίας, εἰς ἕν σῆμα γράμματός του. Ἐκεῖ μεταξὺ ἄλλων γράφει: «Τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, ἀπὸ τοῦ κολλεγίου ἀκόμη, εἶναι τελείως ἐγωιστικόν. Ὁ καθεὶς διὰ τὸν ἑαπτόν του. Δὲν κατορθώσαμεν νὰ διοργανώσωμεν τὴν προπαρασκευὴν τῆς συνεργασίας. Τὸ καθίδρυμα PASTEUR, ὅπου ἡ συνεργασία ὑπῆρξε πάντοτε ἀδελφική, παρουσιάζει ἀκόμη ἐξαιρετὰ παραδείγματα τῆς καρπώδους ἐργασίας ποὺ ἐπιτελεῖται εἰς ἕνα κέντρον ἀλληλοβοήθειας».

Οἱ διάσημοι Γάλλοι καθηγηταὶ DUCLAUX, ROUY,

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἡ Ἐκπαίδευσις ὡς μέθοδος συστηματικῆς δογματικότητος εἶνε τὸ μόνον εἶδος τὸ ὁποῖον ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς ἠκολούθησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων διὰ τὴν ἐπικράτησίν του. Ὁ σκοπὸς τοῦ σχολείου ὑπῆρξε πάντοτε ὅπως μαζὺ μὲ τὴν μετὰδοσιν πληροφοριῶν καὶ τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν παραδόσεων καὶ δοξασιῶν, ἐξασφάλισις εἰς τὴν διαιώνισιν τοῦ καθιερωθέντος πρὸ πολλῶν χρόνων συστήματος ἐνὸς θεσμοῦ ἢ ἐνὸς ὀργανισμοῦ.

Θρησκευτικαὶ Ὄργανώσεις ἐθεώρησαν τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως ὡς ἀναπόσπαστον μέρος διὰ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν των. Κυβερνήσεις οἰωνόηποτε πολιτικῶν φρονημάτων εἶχον καὶ ἔχουν τὴν προσοχὴν των ἐστραμμένην πρὸς τὰ σχολεῖα. Τὰ δὲ ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα ποικίλλουν. Δυνατὸν ἡ Κοινωνία νὰ ἐπιθυμῇ ὅπως ἡ νεολαία ἐμπροσθέντῃ ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν κατάργησιν μιᾶς ἀταξίας· ἢ δυνατόν νὰ ζητήσῃ ἡ ἰδίᾳ ὅπως ἡ ἐκπαίδευσις ἐντέλῃ τὴν προσπάθειάν της διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ αἰσθηματος τῆς νέας γενεᾶς.

Εἶνε πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ ζητηθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς εὐπειθεῖς διδασκάλους, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ διδάξουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἢ ὅτι ἡ φυλὴ δὲν παῖζει καὶ τόσον σπουδαῖον ρόλον ἢ ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βασικῶς εἶναι οἱ ἴδιοι ἢ ἡ ἰδική των φυλὴ εἶνε ἀνωτέρα καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ ἡ μόνη κατ'ἀλλήλους διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν διαφορῶν συστημάτων. Καὶ πρὸς τοῦτο θὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ πρὸς τὸ σχολεῖον, ὡς ἐν ἀπὸ τὰ ἀσφαλέστερα μέσα ἐπικρατήσεως. Τὸ σχολεῖον δύναται νὰ ἔχῃ κατὰ τὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμηθεισῶν ὑποθέσεων πάντοτε.

Π. Χ. ΤΣΙΜΤΣΙΡΗΣ

CALMETTE, ὅχι μόνον ὑπεστήριξαν τὴν ἰδέαν τῆς πνευματικῆς συνεργασίας, ἀλλὰ καὶ ἐδίδαξαν αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἑδρας, ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη εἰς τὸ ἀνωτέρω καθίδρυμα PASTEUR, ὅπου ἔφθασαν σὲ θανάσιμα ἀποτελέσματα.

Τὸ εἶδος λοιπὸν αὐτὸ τῆς συνεργασίας, βρῆκε σπουδαίους ὑποστηρικτάς, οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς καταβάλλουν μεγάλας προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπέκτασίν του. Τὴν ἐπιτυχίαν δὲ τῶν ὑποστηρικτῶν, τὴν μαρτυροῦν οἱ τόσον πολλοὶ φιλόλογοι σύλλογοι ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλον τὸν κόσμον.

Πόσον λοιπὸν ἐπιτυγχάνει μία συνεργασία (ὕλική καὶ πνευματικὴ) μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβῃ πολὺ καλὰ ἀπὸ τίς πολλὰς συνεργασίες, τοὺς πολλοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τίς πολλὰς ἐταιρείας, ποὺ ὑπάρχουν καὶ ποὺ ἰδρύνονται ἀκόμῃ σ' ὅλον τὸν κόσμον.

Ἄν θέλῃ λοιπὸν κανεὶς νὰ ἐπιτύχῃ στὴν ἐργασία του, ὕλική καὶ πνευματικὴ, ἂς μὴ διστάσῃ νὰ πάρῃ ἕναν ἢ καὶ περισσοτέρους τιμίους συνεργάτας μαζὺ του. Μὲ τὴν τίμιαν συνεργασίαν ἡ ἐπιτυχία εἶναι πάντοτε ἐξησφαλισμένη. Ἡ φαινομενικὴ δέ, ἢ καὶ ἡ πραγματικὴ δυσκολία, ποὺ ἐξάπαντος θὰ εἶναι μικρὴ, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ κανένα ἀπὸ τοῦ νὰ συνεργασθῇ μὲ ἄλλους, ἀλλὰ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς συνεργασίας καὶ νὰ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ θέλησίς του, ἡ ἐπιμονή του καὶ ἡ ὑπομονή θὰ στεφθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν. Κι' ἂν ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν γίνεται ἡ συνεργασία εἶναι μικρὴ καὶ ἀσήμαντη, ἐξάπαντος θὰ γίνῃ μιὰ πλουσία καὶ σημαντικὴ.

Κ. ΔΑΜΔΑΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηνάγορας καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Κάλιστος ἀνεχώρησαν δι' Ἅγιον Φραγκίσκον Καλιφορνίας ὅπως τελέσουν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ λάβουν μέρος εἰς τὸ περιφερειακὸν Συνέδριον Ἱερέων καὶ Κοινοτήτων τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν.

—Παρέμεινεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. Ἀθηνάγορας, Σχολάρχης τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πάμφρετ.

—Συνῆλθε τελευταίως τὸ Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς συζητήσαν διάφορα ζητήματα τῆς ἀρμοδιότητος του.

—Μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος Ἱερατικοὶ Προεστώμενοι καὶ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια ἐργάζονται διὰ τὴν ὁλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πάμφρετ.

—Ἀφίχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἱερολογ. Διάκονος Ἰάκωβος Κουκούζης ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.

—Συνελθὼν τελευταίως τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοπώχου Ἀδελφότητος τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν τοῖς γραφείοις του, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔλαβε διαφόρους ἀποφάσεις τῆς δικαιοδοσίας του.

—Ἐκ μέρους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς παρευρέθη εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ Τουρκικοῦ Περιπτέρου ὁ Ἀρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωίδης.

—Τὴν 30ὴν Ἀπριλίου καὶ 1ην Μαΐου, ἔλαβε χώραν ἐν Χάρτφορντ, Κονν., Συνέδριον τῶν Φιλοπώχων Ἀδελφοτήτων Νέας Ἀγγλίας καὶ τῆς Νέας Ὑόρκης. Προέστησαν αὐτοῦ ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς καὶ ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Βοστώνης.

—Ἐκ μέρους τοῦ Γραφείου τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐστάλησαν πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν Ἑλλ. Σχολείων μας τὰ εἰδικὰ ἔνσημα διὰ τὴν ἐπακόλλησιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐνδεικτικῶν τῶν μαθητῶν, ὅπως γίνεται κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων.

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηνάγορας, Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πάμφρετ, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδιακόνου του καὶ πλείστον Ἱερέων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ περιχώρων, προέστη τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Ἐκκλησίας ἀειμνήστου Σωτηρίου Κοκάλη.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἐφορείας τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πάμφρετ ἀπεφασίσθη ὅπως προσληφθῶσιν ἐφέτος 30 νέοι μαθηταί, ἐστῶν δὲ ἡ σχετικὴ ἐγκύκλιος πρὸς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ τοὺς Ἱερατ. Προεστώμενους.

Ἐνισχύσατε τὸ Περιοδικὸν τοῦτο. Ἐγγράφατε συνδρομητὰς καὶ τοὺς φίλους ἢ συγγενεῖς σας ἐνταῦθα ἢ ἐν τῇ πατρίδι. Εἶνε τὸ καλλίτερον δῶρον.

Γράφατέ μας

ORTHODOX OBSERVER

2519 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

7—ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα εἶναι ἀδάπανα! Αὐτὴ ἡ ἰδέα καὶ ἡ ἀντίληψις πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς ὅλους. Ἡ μόνη δαπάνη τὴν ὁποῖαν ἔχουν τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα εἶναι ἐκείνη ποὺ γίνεται διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ὠραιोटάτων ἐκείνων Καλλιτεχνικῶν Εἰκονογραφημένων λευκωμάτων, τῶν Προσευχηταρίων, τῶν Παιδικῶν Ἀκολουθιῶν, τῶν Κατηχήσεων, τῶν Εἰκόνων καὶ ἄλλων Παιδικῶν ἐφοδίων διὰ τοὺς μαθητάς. Ἡ δαπάνη αὕτη εἶναι ἐντελῶς ἀσήμαντος διότι Π Ο Τ Ε δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 σέντς διὰ κάθε μαθητὴν δι' ὃ λ ὁ κ λ η ρ ο ν τὸ Κατηχητικὸν Ἔτος.

Μὲ τὰ 20 σέντς δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος κάθε μαθητῆς λαμβάνει:

1) Δύο Κατηχητικά Παιδικὰ Λευκώματα, δηλαδή δύο βιβλιάρια ἀπὸ 23 σελίδας ἑκαστον μὲ 13 ἱστορίας καὶ μὲ 13 ὠραίας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Τὰ βιβλιαράκια αὐτὰ μὲ ἱστορίας ἀπὸ τὴν Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην χρειάζονται διὰ τὴν Κατηχητικὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθητοῦ.

2) Ἐν Προσευχητάριον μικρὸν μὲ ὅσας προσευχὰς χρειάζεται τὸ παιδί.

3) Μίαν Παιδικὴν Ἀκολουθίαν μὲ ὅσα τροπάρια καὶ ὕμνους πρέπει νὰ μάθῃ τὸ παιδί.

4) Μίαν μικρὰν Κατήχησιν.

5) Δεκαπέντε εἰκόνας Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας διὰ νὰ τὰς χρωματίσῃ μόνον τοῦ τὸ κάθε παιδί καὶ νὰ τὰς κρεμάσῃ κατόπιν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

6) Ἐν ὠραῖον τρίχρωμον Καλλιτεχνικὸν Δίπλωμα κατὰ Θεὸν Ἀγωγῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Διὰ νὰ λειτουργήσῃ τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον χρειάζονται Κατηχηταὶ καὶ Κατηγήτριαι. Αὗτοι καὶ αὗται δὲ ν π λ η ρ ὴ ν ο ν τ α ι. Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν εἶναι δωρεάν, διότι ἡ κατηχητικὴ διδασκαλία δὲν ἔχει οὔτε πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτηριστὴν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος. Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ Κατηχητὴς καὶ ἡ Κατηγήτρια δὲν πληρώνεται δὲν εἶναι πρότερον νὰ ὑποβάλληται εἰς ἔξοδα. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα προμηθεύει εἰς τοὺς Δι-

δάσκοντας ἡ ὑπηρεσία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται «Μεθοδικὰ Βοηθήματα τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ» πληρώνονται ἀπὸ τὰ παιδιά. Ἀπὸ τὰ 20 σέντς ποὺ κάθε μαθητῆς χρειάζεται δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος, 1 ἢ δύο σέντς διατίθενται διὰ τὰ Μεθοδικὰ Βοηθήματα τοῦ Προσωπικοῦ.

Μὲ δαπάνην ὅθεν 20 σέντς κατὰ μαθητὴν κατ' ἔτος δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἰς οἰανδήποτε Κοινότητα, Παροικίαν, Ἑνορίαν μικρὰν ἢ μεγάλην.

Τὴν δαπάνην αὕτη χωρὶς νὰ τὴν καταλάβουν τὴν πληρώνουν τὰ ἴδια τὰ παιδιά ὅταν προσέρχονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ρίπτουν τὸ μικρὸν τῶν σέντ εἰς τὸν δίσκον αὐτῆς. Τὴν δαπάνην αὕτη χωρὶς νὰ τὴν αἰσθανθῇ ἡμπορεῖ νὰ τὴν καταβάλῃ ἕξ ἰδίων του ἕνας γενναιοδωρὸς ὁμογενής. Τὴν δαπάνην αὕτη δύναται χωρὶς νὰ τὴν αἰστανθῇ νὰ τὴν καταβάλῃ ἕν Σωματεῖον ὅποιονδήποτε. Τὴν δαπάνην αὕτη δύναται νὰ ἀναλάβουν οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τῶν παιδιῶν. Εἶνε τόσο μικρὰ καὶ ἀσήμαντος!

Δὲν πρέπει ὅμως μὲ κανένα τρόπον νὰ γνωρίζουν τὰ παιδιά ποῖος πληρώνει διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου.

Ζήτημα ἐπομένως οἰκονομικὸν διὰ τὴν λειτουργίαν Κατηχητικοῦ Σχολείου οὔτε ὑπάρχει, οὔτε πρέπει νὰ ἐγείρεται ἀπὸ μέρους κανενός.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι περιοδικά, ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἐντυπα ἀναδημοσιεύουν διαφόρους μελέτας, διατριβάς καὶ δημοσιεύσεις, δημοσιευόμενας εἰς τὸ ἀνά χεῖρας περιοδικόν μας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὰς συναδέλφους διευθύνσεις τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων τούτων διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐπιτρέπομεν προθύμως τὴν ἐλευθεροτυπίαν αὐτὴν ἂν καὶ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἡδύνατο ἐφάπαξ νὰ ζητήσουν προηγουμένως, τυπικῶς τοῦλάχιστον, τὴν σχετικὴν ἄδειαν.

Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν γίνεται τοῦτο, δὲν νομίζουμεν ὅτι θὰ ἔπρεπε, διὰ λόγους στοιχειώδους τοῦλάχιστον συναδελφικῆς ἀθροφροσύνης, νὰ σημειώσουν, κάτω ἀπὸ τὰ δημοσιεύμενα, ἀπὸ ποῦ τὰ ἀναδημοσιεύουν;

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Όνοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Ἰαν. 19	Ἀθανάσιος Δ. Ρίσκος	Γραμμ. Μ. Παπαδοπούλου	Corona, L. I., N. Y.	Ἀρχιμ. Α. Γουλάμης
» 19	Δημήτριος Κ. Καραβάσος	Ἀθαν. Ε. Κωστιάδης	Martins Ferry, Ohio	Αἰδ. Ε. Κοντονικολάου
» 21	Παναγιώτης Σ. Δημακάκος	Ἑλένη Ν. Λασκάρεως	Wilkes-Barre, Pa.	Αἰδ. Βασ. Κόσκορης
» 21	Ἀλέξανδρος Α. Λαυρακάς	Μαρία Δ. Λίντς	Watertown, Mass.	Αἰδ. Εὐστράτιος Ρηγέλλης
» 22	Βασίλειος Κ. Κυριάκου	Στυλιανή Κ. Πατλή	Riverside, N. J.	Αἰδ. Ν. Τριανταφύλλου
» 22	Φώτιος Δ. Ἀντωνόπουλος	Ἀλεξ. Π. Τσαφούλια	Bronx, N. Y.	Αἰδ. Σ. Ἀγγελίδης
» 22	Στέφανος Σ. Δούνης	Ἑλένη Δ. Ἡλιοπούλου	Atlanta, Ga.,	Αἰδ. Πάνος Κωνσταντινίδης
» 22	Νικόλαος Ι. Ζόρρας	Πηνελόπη Α. Βασιλάκου	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 22	Βασίλειος Γ. Γιώσας	Παρασκευή Μ. Μαραθά	Cambridge, Mass.	Αἰδ. Θ. Σπυρόπουλος
» 22	Ἀπόστ. Α. Χρυσοφίδης	Πολυτίμη Γ. Κότσια	Cincinnati, Ohio	Ἀρχιμ. Ν. Βαμβάκος
» 22	Δημ. Σ. Χατζηρριμανουήλ	Ἰωάννα Σπυροπούλου	Lynn, Mass.	Ἀρχιμ. Χριστ. Ἀργυρίδης
» 22	Κωνσταντίνος Π. Μπόλος	Ζωήτσα Ν. Κιλλάδου	Chicago, Ill.	Αἰδ. Νικήτας Κεσές
» 22	Σπυρίδων Χ. Γιαννής	Σοφία Ν. Περάτη	Los Angeles, Cal.	Ἀρχιμ. Γερμ. Παπααναγιώτου
» 22	Χαράλ. Π. Παπαδόπουλος	Μαρία Α. Ντελίσσαββα	Jersey City, N. J.	Αἰδ. Ἀγγελος Τσιγκούνης
» 22	Νικόλ. Ε. Μασιασιτίνης	Γεωργ. Μαργ. Γουράντα	Vancouver, B. C., Can.	Αἰδ. Χαράλ. Σκούφης
» 22	Κωνστ. Α. Κατηκώτης	Εὐτέρπη Α. Λαλάνδου	Cleveland, Ohio	Ἀρχιμ. Χρυσόγ. Λαυριώτης
» 22	Σπυρίδων Κασίμης	Εὐδοξία Χ. Παγκαλιώτου	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρονάκης
» 22	Κων. Α. Παπακωνσταντίνου	Ἑλ. Π. Κωνσταντάκου	New Bedford, Mass.	Αἰδ. Κ. Κακογιάννης
» 22	Γεώργιος Δ. Λάλλος	Ἀγγελική Ι. Ἀθανασοῦλα	N. S. Pittsburgh, Pa.	Αἰδ. Βασίλ. Χαροφύλαξ
» 2	Παναγιώτης Χ. Ρόνας	Θεοδώρα Α. Συμπόμη	Los Angeles, Cal.	Ἀρχιμ. Γερμ. Παπααναγιώτου
» 22	Ἰωάννης. Μ. Κουρεμέτης	Λούλα Χ. Κουτρούλλη	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 22	Νικόλαος Δ. Ζουρούδης	Καλλιόπη Ν. Ἐργά	Tarpon Springs, Fla.	Αἰδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
» 23	Ἰωάννης Ν. Κάτελλας	Εὐγενία Γ. Παπαϊωάννου	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιήλ Γαμβρίλης
» 24	Ἀνδρέας Δ. Κοντάκης	Εὐαγγελία Β. Μπακογιάννης	Detroit, Mich.	Ἀρχιμ. Ἰωαν. Δουλιγεράκης
» 25	Βασίλειος Ε. Ἀρβανίτης	Ζωήτσα Π. Θωμά	Stockton, Cal.	Ἀρχιμ. Δ. Σμυρνόπουλος
Φεβρ. 2	Γεώργιος Ε. Μπετίνης	Μαρία Σ. Γεωργακάκη	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
» 2	Δημήτριος Β. Σταθόπουλος	Ζωή Σ. Γκάβαρη	Burlington, Can.	Ἀρχ. Δ. Μανρίας
» 2	Ἰωάννης Α. Καλογιάννης	Ἰριγένεια Σ. Δερζιώτου	Birmingham, Ala.	Αἰδ. Ε. Ἀγγελίδης
» 3	Ζαχαρ. Γ. Λαμπρινίδης	Ἀλεξάνδρα Ι. Σαββοπούλου	Syracuse, N. Y.	Ἀρχιμ. Μ. Φουσιάνης
» 4	Γεώργιος Ι. Παπούλιας	Διάννα Ν. Διπλαράκου	New York City	Ἀρχ. Εἰρ. Τσουρονάκης
» 4	Ἀνδρέας Ι. Φερεντίνος	Ροὺθ Τζώπρεβατ	Miami, Fla.	Αἰδ. Γεώργιος Θαλασίτης
» 4	Ἰωάννης Ε. Ἀδαμάκος	Γεωργία Γ. Ντάβου	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Χρυσόστ. Μουρκίδης
» 4	Γεώργιος Ι. Κανακόπουλος	Ἀδαμαντία Πάτση	Brooklyn, N. Y.	Αἰδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 5	Ἀλέξιος Α. Σκυλάκος	Βασιλική Ν. Τσουρούλα	Detroit, Mich.	Αἰδ. Δ. Παπαντωνίου
» 5	Νικόλαος Δ. Ἀναγνωστόπουλος	Μπέττυ Ζ. Γάτσον	Washington, D. C.	Ἀρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης
» 5	Παναγ. Γ. Τσακονάπουλος	Ἰφιπύλη Χριστοφίδου	New York, N. Y.	Ἀρχ. Ε. Τσουρονάκης
» 5	Πέτρος Κωνσταντόπουλος	Μαριὰμ Θ. Ρόμπερτσον	Chicago, Ill.	Αἰδ. Μάκος Πετράκης
» 5	Παναγ. Ν. Γκαζούλης	Παναγ. Α. Μπαζάκου	Modesto, Cal.	Αἰδ. Ν. Καράμπελας
» 5	Ἐπαμ. Ι. Οικονόμου	Μαρία Π. Κυριακίδου	Sioux City, Ia.	Αἰδ. Γ. Εὐρώτας
» 5	Ἀριστομένης Ν. Φέστας	Ἑλένη Ν. Σπανοῦ	Chicago, Ill.	Ἀρχιμ. Δανιήλ Γκολέμης
» 5	Ἀνδρέας Α. Σκουφᾶς	Ἑλένη Ε. Φανειάδου	Lewiston, Maine	Αἰδ. Ἀθαν. Ἀλούτης
» 5	Ἀνδρέας Ν. Κοράτος	Μαρία Π. Κοκότη	Philadelphia, Pa.	Αἰδ. Χρυσόστ. Μουρκίδης
» 5	Μενέλαος Γ. Κουρούλης	Ἀγγελική Η. Τζεβελέκου	Newburyport, Mass.	Αἰδ. Π. Φρέντζος
» 5	Γεώργιος Χ. Κουρούσης	Ἀσπασία Π. Γιφτάκη	Lynn Mass.	Ἀρχιμ. Χριστ. Ἀργυρίδης
» 5	Ἐμμανουήλ Ν. Μανωλάς	Ἀθηνᾶ Π. Μοσχόβαθ	Cambridge, Mass.	Ἀρχιμ. Θεόφιλος Σπυρόπουλος
» 5	Λεωνίδας Γ. Σαραντόπουλος	Μαρία Κ. Μούσιου	Fresno, Cal.	Αἰδ. Μ. Μανδήλας
» 11	Παναγιώτης Ε. Πορτέλος	Πηνελόπη Δ. Κρανίδου	Cleveland, Ohio	Ἀρχιμ. Χρ. Λαυριώτης
» 12	Γεώργιος Μ. Βαρνάβας	Ἑλένη Κ. Τσαγκάκη	New York, N. Y.	Αἰδ. Β. Παπαδόπουλος
» 12	Ἰωάννης Κ. Ζαργάνης	Ἀναστασία Ι. Κάπονα	Vandergrift, Pa.	Αἰδ. Δημήτριος Σίλβεστρος
» 12	Σωτήριος Β. Λαγούσης	Μύρτα Η. Τσαντήλα	Oakland, Calif.	Ἀρχιμ. Ἀρσ. Παλλημάκης

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΑ

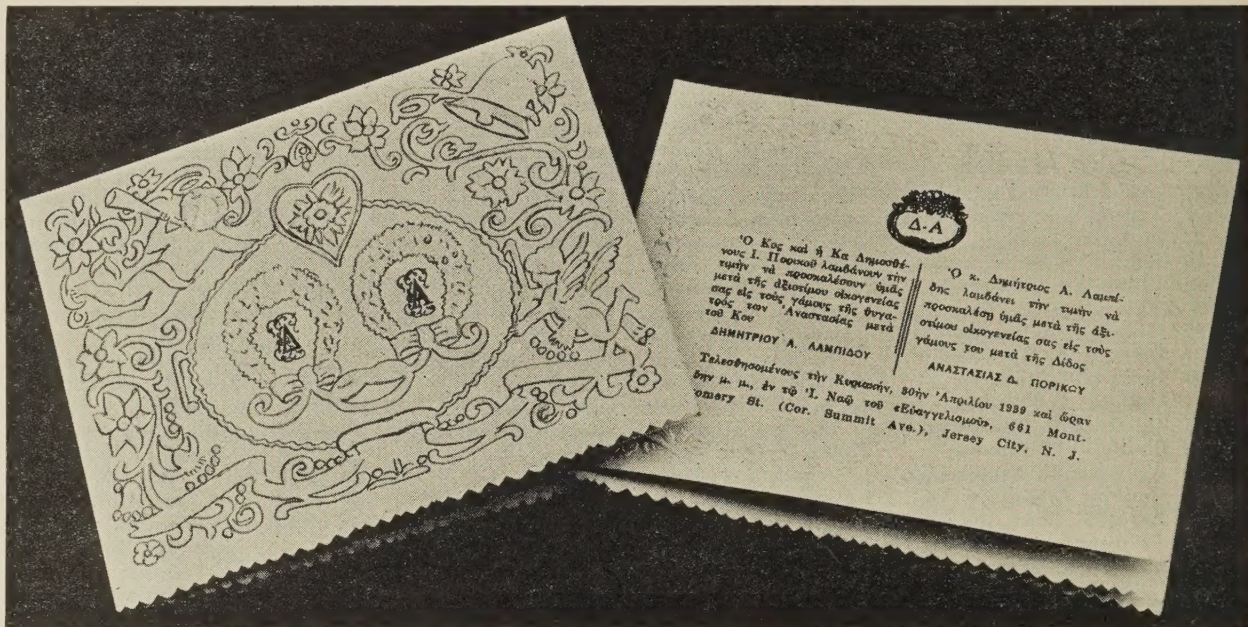
ΕΠΙΤΗΔΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΝΤΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικῶς τυπωμένα ἐπὶ ἀρίστου στερεωτάτου εἰδικοῦ χάρτου, μὲ τέσσαρα χρώματα. Μολοντόι εἶνε ἀσυγκρίτως ὑπέρτερα ὅλων τῶν ἄλλων, ἐν τούτοις στοιχίζουσι εἰς τὰ Σχολεῖα εὐθηνότερα. Εὐχαρίστως ἀποστέλλομεν δαίγματα εἰς ὅσους ἤθελον ζητήσῃ τοιούτων.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd Street, New York

ΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ DORA DORROS

Είναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ Ἑλληνικοὺς Γάμους. Καλλιτεχνικώτατα καὶ κομψά, εἰς σχῆμα Booklet, εἶνε ἀριστοκρατικὰ καὶ πλούσια εἰς ἐμφάνισιν.

Τὸ πρωτότυπον σχέδιόν των, παριστάνον τοὺς Ἀγγέλους φέροντας τὸν Δίσκον μετὰ τὰ Νυμφικὰ Στέφανα, εἶνε embossed, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτον καὶ μετὰ διπλοῦς φακέλλους.

Τὰ νέα up to date Προσκλητήρια Γάμων, Μάρκας "Dorra Dorros" ἐκτυπώνονται μετὰ μεγάλης προσοχῆς εἰς τὸ εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ Τμήμα τῶν Καταστημάτων μας ἀθημερόν.

ΤΙΜΑΙ :

Τὰ 50 τυπωμένα καὶ μετὰ διπλᾶ φακέλλα	\$ 6.00
» 100 » » » »	9.00
» 150 » » » »	12.00
» 200 » » » »	15.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

ΜΑΡΤΥΡΙΑΤΙΚΑ

ΣΚΕΤΑ

Με μεταξωτούς φιδόγκους, ἀπὸ ἀρίστης ποιότητος κορδέλλα, καὶ μετὰ παραμαντισέας, ἔτοιμα πρὸς διανομὴν.

ΔΙΑ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ
ΓΡΑΨΑΤΕ

DORA DORROS 240 W. 23RD ST. N.Y.